Марям ва Исоро дӯст доред
аз ҷониби Энн, Дидат ва Зокир
Нашри соли 1992, Чикаго, ИМА
Нашри соли 2021, Бристол, Британияи Кабир
Оё гуфтан кифоя аст, ки ман духтар ё писари Исо ҳастам, ӯ ба дили ман таъсир кард, ман нурро дидам, Исо бо ман сӯҳбат кард ё падараш бо ман сӯҳбат кард .... ва ғайра. Он гоҳ шумо ҳеҷ чизро тафтиш намекунед ва чизе намехонед ва фикр мекунед, ки наҷот хоҳед ёфт! Биё! Шумо дар ҳақиқат Исоро ба шайтон арзон фурӯхтед! Шумо ноком мешавед, чунон ки кӯдак ҳеҷ гоҳ вазифаи хонагии худро иҷро накардааст ва иддао мекард, ки ӯ мактабашро дӯст медорад! Ӯ бояд гузарад! Ин мантиқӣ, мантиқӣ, омӯзиши дуъо аст, ки Худо шуморо ҳидоят кунад, ҳама паёмбаронро аз Одам то Исо ва пас аз Исо ва ғайра тафтиш кунед. Барори кор!
Агар шумо ин омӯзишро рад кунед, шумо имондори ҳақиқӣ ё дӯстдори ҳақиқии Исо нестед
Бузургтарин далел дар Қуръон бар зидди парастандагони Масеҳ
Худованди мутаъол дар Куръон фармуда |81| Сураи Зухруф
Бигӯ: «Агар Худои раҳмон фарзанде бошад, ман аввалин касе ҳастам.
яъне (Бигу - эй Мухаммад - агар Худои мехрубон фарзанде медошт, ман аввалин шуда мепарастидам) яъне агар Худо фарзанде медошт, ман аввалин касе будам.
Ва Худованди мутаъол дар Куръон фармуда |1-4| Сураи Ихлос
Бигӯ: Ӯ Худои якто аст, Худо ҷовидон аст, на таваллуд шудааст ва на таваллуд шудааст ва ҳеҷ кас ба Ӯ баробар нест.
Далели Библия
Исо ҷавоб дод: «Аз ҳама муҳимаш ин аст: бишнав, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст.
Марк 12:29, Подшоҳ Яъқуб Version | Нашри шоҳ Ҷеймс 1900.|
«|Мухаммад| Дар Паёмбар ба он чӣ аз ҷониби Парвардигораш бар ӯ нозил шудааст, имон дорад ва мӯъминон низ чунин мекунанд. Ҳар кас ба Худо ва фариштагонаш ва китобҳояш имон дорад, ва паёмбаронаш, миёни ҳеҷ як аз ӯ фарқ намекунем Паёмбарон. Мегӯянд: «Шунидем ва итоъат кардем. (Мехоҳем) омурзиши Ту Парвардигоро, Ва бозгашт ба сӯи туст». 2:286 Худо ҳеҷ касро ҷуз ба он фармон намедиҳад иктидор. Зеро он чизест, ки ба даст овардааст ва он чи дорад, бар зидди он аст ба даст овардааст. «Эй Парвардигори мо, агар фаромӯш кардаем, моро ҳисоб макун ё хато кард. Эй Парвардигори мо, таклиф ба мо на бо як бори мисли Шумо ба касоне, ки пеш аз мо буданд, бор карда буд. Эй Парвардигори мо, бар мо зиёда аз он чизе нагузор токат карда метавонем. Ва моро бубахш ва моро биёмурз ва бар мо раҳм кун. Шумо Роҳнамои мост, пас моро бар умматҳои кофирон пирӯз гардон ». Сураи Бақара [2:285-286] - Қуръони карим
Мундариҷа

• Боби 4: 44 нукта барои ислоҳ дар чаҳор Китоби Муқаддас
• Боби 5: Дуруст кардани Китоби Муқаддас
Эзоҳ: Ташаккур ба Пол Вилямс, барои баррасии китобҳои ӯ аз ҷониби донишгоҳҳои элитаи ғарбӣ ва профессорони Китоби Муқаддас, ки бо хулосаи Қуръон дар бораи ҳазрати Исо ва ягонагии беҳамтои Аллоҳ мувофиқанд. Мутаассифона, мо якчанд маротиба ба Павлус навиштем, вале бо ӯ тамос гирифта натавонистем.
https://bloggingtheology.net/category/bible/
Пешгуфтор
Мо ҳама розӣ ҳастем, ки Офаридгор танҳо аст ва Ӯ коинотро ҳамон тавре, ки одамро офарид, Одамро низ офарид.
Одам фақат Офаридгорро мепарастид.
Ҳамин тавр, ҳазорон пайғамбарон, аз ҷумла Иброҳим, Нӯҳ, Довуд ва 25 нафари дигар, ки тавассути Навиштаҳо маълуманд, ҳамаашон пеш аз Исо танҳо Худоро ибодат мекарданд.
Пас Исо, Марям ва чор бародараш ва хоҳараш танҳо Худоро мепарастиданд.
Ҳамаи пайравони Исо, ки бо ӯ буданд, ҳамин тавр мекарданд.
Ин дар давоми 30-60 сол пас аз ба осмон баромадани Исо рӯй дод
Пеш аз он ки навиштаҷоте, ки мо онро Инҷил меномем, дар дасти мо буд, он навиштаҳо Китоби Муқаддас номида нашуданд.
Дар он вақт Масеҳ ва масеҳият ном надоштанд, то даме ки Павлус омад ва дини наверо оғоз кард, ки қаблан фарқ мекард.
Павлус, ки ҳеҷ гоҳ Исоро надида буд ва ё ҳамроҳи шогирдони Исо буд, дар пайравӣ аз мифологияи императории Рум, ки офтобро мепарастид ва инчунин парастиши гӯсолаи тиллоӣ, ки ақидаи поки пайғамбарон набуд, илоҳият ва сегона ва писари Худоро асос гузошт. аз Одам.
Ногуфта намонад, ки китобҳои муқаддаси худи мо, ки эътиқоди кӯҳнаанд, эътиқоди навро инкор мекунанд.
Марями бокира ба фарзандаш ИСА ном гузоштааст ва бо номи Исо маълум нест, ғайр аз забони арамӣ ҳарфи алифбои J-ро надорад, ки дар Исо истифода мешавад
Инчунин
ИНЖЛ
Навиштаҳои арамейии Исо комилан гум шудаанд ва онҳоро Библия ё Аҳди Ҷадид ё Навиштаҳо меноманд.
Аз ин рӯ, ҳама шартҳои техникии мо нодурустанд.
Ҳамааш аз он оғоз шуд, ки Павлус ва дӯстонаш номи Исоро навиштанд ва ба забонҳои лотинӣ ва юнонӣ эътиқоди нав эҷод карданд.
Ҳарчанд то имрӯз бо забони арамӣ зинда аст, ки ду миллион нафар бо онҳо ҳарф мезананд, онҳо наметавонанд Навиштаҳо ва ҳатто номи аслии Исо алайҳиссаломро ҳифз кунанд, ки ҳеҷ гоҳ бо ягон пайғамбари дигар рух надодааст.
Аз ин рӯ, мо дар доираи он чизе ки истинодҳои инсонӣ дар дасти мо навиштаанд, меомӯзем ва баҳс мекунем.
Ҳатто агар дар он ягон ҳақиқат зикр шуда бошад ҳам, мо онро рад мекунем ва Дини Исоро ҳамчун тарзи ҳаёти тағйирёбанда иваз мекунем: ба мисли хатна мисли Исо ва

нахӯрдани гӯшти хук ва равғани чарбу, ки Исо рад кардааст ва ғайра.
Ҳоло масеҳият як музоядаи кушода аст, ки дар он шумо ҳар як таълимотро кашф мекунед, ҳатто шумо мефаҳмед, ки Марямро ҳамчун бокира рад кардааст.
Забони арабӣ арамейиро мерос гирифтааст.
Забони арабӣ ҳазор сол пеш аз фалсафаи лотинии Юнонро ҳифз мекунад ва Қуръонро 6236 оят ва Муҳаммад пайғамбар аз 7000 изҳорот ва ҳатто 1001 шабу шаб ҳифз кардааст.
Профили арабии ISA (Исо) то ҳол боқӣ мемонад.
Ҳатто баъзе изҳороти нодири Исо дар бозорҳои анъанавӣ аз ҷониби Имом Ал-Ғазел дар китоби бузурги худ "Эҳёи илмҳои динӣ" ҳифз шудаанд - нусхаи ройгонро дар сайти мо бубинед.
Энн ва Шавҳар изҳороти нодири Исоро тарҷума карданд ва онро дар соли 1990 дар ИМА нашр карданд
Насрониёни асримиёнагӣ китоби бузурги Ғазолӣ дар бораи нобудии фалсафа дар ҷанбаи рӯҳонӣ барои дифоъ аз дини насронӣ истифода карданд.
https://en.m.wikipedia.org/wiki/Al-Ghazali
Боби 1
Пешакӣ
Агар шумо инро рад кунед, шумо имондори ҳақиқӣ ё дӯстдори ҳақиқии Исо нестед
Кӣ мегӯяд:
«Аз ҳама муҳимаш, — ҷавоб дод Исо, — ин аст: "Гӯш кун, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст.
|Марқӯс 12:29, Версияи Подшоҳ Ҷеймс |KJV 1900|.
Исо дар ҷавоб гуфт: «Аҳкоми асосӣ ин аст: бишнав, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст.
|Марқӯс 12:29 Тарҷумаи нави тарҷума.
Шумо ба рузи киёмат бовар доред, пас Худои Офаридгор аз Исо мепурсад, ки аз ту мепурсад: Чаро маро ва модарамро мепарастед ва ман дар ягон китоб ба касе нагуфтам, ки маро ва модарамро ибодат кунед?
Ҳуҷҷатҳои зерин ба шумо таълим медиҳанд ва ба саволҳои зерин ҷавоб медиҳанд:
1. Оё медонед, ки Офаридгори шумо кист?
|Мо ба шумо саҳифаҳои академии ройгонро бо забони шумо пешкаш мекунем, то шуморо дар ин замина ба роҳи рост гузоред|
2. Оё паёмбаратонро мешинохтед, ки Офаридгор барои ҳидоятатон фиристода шудааст?
Оё медонӣ, ки оёти Паёмбар (с) чист? Ва ҳақиқати бо далел назди ту омадани ӯро медонед?
Муҳаббати ман ба Исо ҳеҷ гоҳ тағир намеёбад, аммо ислоҳи имон ба ягонагии Худо ва ислоҳи бисёр нақзи ахлоқ дар Китоби Муқаддас бояд сурат гирад.
Фактҳои асосӣ ва шартҳои академӣ:
Дар
ИНҶИЛ
Исо, чунон ки дар арамӣ навишта шудааст, яъне

Номҳои ибрӣ, арамӣ ва арабӣ барои ваҳй ба |-Исо-| дода шудаанд, ки гум шудаанд.
Он беҳамто буд ва он вақт Библия номида намешуд.
Калимаи Инҷил низ дар Қуръон, гуфтаҳои набӣ |Ҳадис| ва ҳуҷҷатҳои аввалини мусулмонӣ барои ишора ба китоб ва ваҳй аз ҷониби Худо ба ҳазрати Исо.
ИНҶИЛ гум шуд ва ҳеҷ гоҳ нусхабардорӣ нашуд.
Бар Исо ва пайравонаш ҳеҷ гунаҳкор нест, зеро румиён ва яҳудиён онҳоро кушта, зинда ба дасти шерҳо супурданд, то бихӯранд.
Аллох рухашонро шод гардонад.
Ин ИНҶИЛИ Ҳазрати Исо (а) дар Қуръон ҳамчун яке аз чаҳор китоби муқаддасе, ки аз ҷониби Худованди офаридгори ҳамагон нозил шудааст, тавсиф шудааст.
Дигарон Забур барои Довуд, Таврот барои Мусо ва Ҳорун ва Қуръон барои паёмбар Муҳаммад.
Дар хотир доред, ки Чаҳор марди беном ба юнонӣ ва лотинӣ навиштаанд, на ба забони арамейӣ ё ибрӣ
Шогирдон Марк, Луқо, Юҳанно ва Матто ҳеҷ гоҳ китоб нанавиштаанд ва дар тӯли 150 сол аз онҳо ба мо чизе нарасидааст.
Ягона ИНҶИЛИ Исо гум шуд.
Пас аз 40 то 120 сол пас аз Исо, бисёр китобҳои хабарӣ чунин навишта шуданд:
• Номи қалами номаълум Марк |Марк|
• Номи қалами номаълум Ҷон |Ҷон |
• Номи қалами номаълум Луқо |Луқо |
• Номи беном Матто |ки тахаллуси беном Маркро таҳрир карда, ягонагии Офаридгорро тағйир дод.
|Чунон ки аз тарафи сарвари илоҳият қайд ва ҳуҷҷатгузорӣ профессори Донишгоҳи Оксфорд|
Тағйирёбии доимии ном ва мундариҷаи чаҳор китоб, Аҳди Ҷадидро ёфтан осон аст
Аз 40 то 150 сол пас аз Исо навиштаҳои зиёде мавҷуданд, ки аввалин навиштаҷот 40 сол пас аз Исо бо тарси беном аз кушта шудан бо истифода аз тахаллуси "Каломи Марк" навишта шудааст.
Сеи дигар то 120 сол пас аз Исо навишта шудаанд.
Дар он вақт сарлавҳаҳо хабарҳои хуш, ёддоштҳо, ёддоштҳо ва ғайра буданд.
Шумораи онхо зиёда аз 40 аст.
Аммо бояд гуфт, ки ваќте дар он калимањои гуфтањои Офаридгор дарбар гирифта мешаванд, ин вожањо бо ранги сурх чоп мешаванд ва њамагї чанд сањифа њастанд.
Аз соли 325 ва пеш аз Исо, адабиётҳои зиёде, аз қабили Инҷил, китобҳо, Аҳди Ҷадид мундариҷа доранд, ки доимо тағйир меёбанд; зиёда аз он ба онҳо муносибат мекунанд, ки гӯё адабиёт ба Исо тааллуқ дорад, гарчанде ки мундариҷа ба ҳамдигар мухолифанд ва гарчанде ки онҳо зиёда аз 60 сол пас аз Исо навишта шудаанд.
Аммо то 150 сол пас аз Исо, аз Ерусалим то Фаронса, калисоҳо ҳеҷ гоҳ ин Библияро китоби муқаддаси Исо ҳисоб намекарданд.
Калимаи СЕгона 1633 сол пас аз Исо ба ин Китоби Муқаддас бо забонҳои лотинӣ ва юнонӣ илова карда шуд, ки қаблан вуҷуд надоштанд.
Тавроти Мусо (Мусо)

Таврот |Таврот | аз Мусо гум шуда буд ва ҳеҷ гоҳ нусхабардорӣ нашудааст.
ТАЛМУД ин ваҳйи марказии навиштаҳои яҳудӣ мебошад, ки бо иловаҳои равобин омехта шудааст, ки аз ҷониби Қуръон бадном карда шудаанд, зеро раввинҳо навиштаҳои ба Мусо додашударо бардурӯғ кардаанд.
Инҷил, Таврот ва Талмуд
Талмуд аз ҷониби Мусо нозил ва навишта шудааст.
Аммо Аҳди Қадим як навиштаҷоти инсонист, ки 1008 сол пас аз гум шудани Талмуди пок ва Тавроти Мусо навишта шудааст.
Аммо аз суннати Мӯсо (а) далелҳои зиёде мавҷуданд, аз қабили тавҳид ва номи Муҳаммад |MUHAMMADIM, 'im' for иззат| дар Навиштаҳои Ибронӣ зикр шудааст, ки яке аз онҳо барои дуоҳои ҳаррӯзаи яҳудиён истифода мешавад.
Тағйироти доимии мундариҷаи Навиштаҳои Ибронӣ, ҳамаи қисмҳои Талмуд қисмҳои Таврот ва Инҷилҳои Аҳди Қадим ба бисёр забонҳо илова карда мешаванд.
Онҳо исми Муҳаммадро ба унвони "хуб" ё таърифӣ ё "дӯстдошта" тарҷума мекунанд, то ба паёмбар Муҳаммад (с) муроҷиат накунанд ва мо медонем, ки исми Муҳаммадро набояд тарҷума кард, вагарна он сохта мешавад.
Боз, Аҳди Қадим | Ин танҳо як Инҷили яҳудӣ аст, ба истиснои панҷ китоби Мусо дар аввал.
Ҳамин тавр, ин Навиштаҳои аслии марказии яҳудӣ ё ваҳйи ҳақиқии яҳудӣ нест.
Матни воқеии марказии эътиқоди яҳудӣ Талмуд |ирода ва дастурҳои илоҳӣ| номида мешавад Талмуд аз ҷониби одамоне навишта шудааст, ки мундариҷаи онҳо бо қисматҳои ваҳйи воқеии Таврот омехта шудааст, он як интихоби хурди тарзи зиндагии худотарс аст.
Тавроти кӯҳна плюс тафсири раввинҳо.
Талмуди аслӣ 10 аҳком ва 103 аҳкоми ба Мусо додашударо дар бар мегирад.
Эзоҳҳои муҳим: Ҳарчанд яҳудиён бо Исо ва Марям муносибати бад доранд, ногаҳон шумо мефаҳмед, ки Китоби Муқаддаси нав ва кӯҳнаи яҳудӣ ба китоби нав илова карда мешавад, ки онҳо онро Навиштаҳои «Китоби муқаддас» меноманд.
Онҳо беҳтар буд, ки Қуръонро ба Инҷили Марқӯс пас аз ислоҳи он бо варақаҳои Баҳри Мурда илова кунанд.
Алкоран |ҚУРЪОН| аз Худо ба воситаи Паёмбар Муҳаммад (с):
Ягона каломи Аллох, ки дар тули 23 сол ба паёмбар Мухаммад (с) нозил шуда ва аз ёд карда ва дар бисёр васоити ибтидои навишта шуда буд, сипас ба сахифахо гузаронида шуд ва дар хар сахифа мухри Паёмбар (с) навишта шудааст |Мухаммад Расули Худо| ки дар боло Аллох навиштааст.
Ҳамаи олимон, докторҳо ва профессорони илмҳои илоҳӣ дар донишгоҳҳои пешрафтаи ғарбӣ ва теологҳои масеҳӣ дар ин бора мувофиқанд.
Ислом ва масеҳият як эътиқод: Вақте ки шумо ба Худои ягона, офаринандаи олам, ҳазрати Исо, Марям ва дигар паёмбарони Инҷил ва Қуръон имон оваред, дар ҳақиқат ислом ва масеҳиятро дар қалби худ муттаҳид хоҳед кард.
Се мураббии калонтарин аз рӯи санаи расидан:
1. Мусо миллионҳо яҳудиёнро ҳидоят кард,
2. Исо тақрибан ду миллиард масеҳиёнро ҳидоят кард,

3.Паёмбар Муҳаммад тақрибан ду миллиард мусулмонро ҳидоят кардааст
Китоби Ибронӣ:
Аҳди Қадимро Мусо дар соли 1008 пас аз Исо навишта нашудааст.
Қиссаи дастнависҳои Нағ Ҳамдӣ ва Қумрон, ки дар Миср ёфт шудаанд, 200 сол пас аз Исо тааллуқ дорад.
Дар он зиддиятҳои ҳар як саҳифа бо Аҳди Қадим мавҷуд аст.
Чаҳор Китоби Аҳди Ҷадид
Чаҳор Китоби Муқаддаси Аҳди Ҷадидро, ки мо дар дасти мо дорем, аз ҷониби Исо навишта нашудааст, балки Марқӯси беном 40 сол пас аз Исо бо гузориши номаълум навиштааст, ки «Марқ мегӯяд».
Се китоби боқимонда то 120 сол пас аз Исо навишта шудаанд.
Чор Инҷили ибрӣ гум шудаанд, юнонӣ ва лотинӣ пайваста иваз мешаванд, яъне калимаи сегона.
Калимаи «сегона» соли 1633 пас аз Исо илова карда шуд.
Пас, эҳтиёт бошед, ки чаҳор Китоби Муқаддас 100% аз Худо ё фариштаи Ӯ Ҷабраил ё Исо нестанд |Исо| ё касе, ки бо Исо вохӯрд.
Танҳо беном нависед ва номҳои дӯстони Исоро дохил кунед.
Лутфан бихонед, ки дар паси Библияи ислоҳшуда кӣ истодааст.
1. https://www.amazon.co.uk/Whose-Word Behind-Changed-Testement/dp/1847063144
2. https://youtu.be/-CvLBJBeMl8
Дар мавриди варақаҳои Баҳри Мурда, ки қабл аз навиштани чаҳор Китоби Муқаддас ёфт шуданд ва тасдиқ карда шуданд, он шаҳодат медиҳад, ки Исо писари Худо набуд, чунон ки ояти Марқӯс мегӯяд:
«Аз ҳама муҳимаш, — ҷавоб дод Исо, — ин аст: „Гӯш кун, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст.
'Марқӯс 12:29, Нусхаи Подшоҳ Ҷеймс |KJV 1900|.
29
Дар ҳоле ки Қуръон ҳаминро мегӯяд:
Зер. : Ҳазрати Исо ба пайравонаш фармудааст, ки танҳо Аллоҳро бипарастанд 5:72-74
5|72|Кофирон касоне ҳастанд, ки мегӯянд, ки Худо ҳамон Масеҳи писари Марям аст.
Аммо Масиҳ гуфт: «Банӣ-Исроил Худоро, ки Парвардигори ман ва Парвардигори шумост, мепарастанд.
Ким Аллоҳга ширк келтирса, Аллоҳ унга жаннатни ҳамда дўзахдаги жойини ҳаром қилиб қўяди.
Бечоракоронро ёваре надоранд.
Зер. : Сегона 5:73-74
5:73 Онон, ки гуфтанд, ки Худо саввуми сегона аст, кофир шуданд.
Худои ягона ҳаст.
Агар аз он чӣ мегӯянд, бас накунанд, ба кофирон азобе дардовар хоҳад расид.
5:74 Оё ба даргоҳи Худо тавба намекунанд ва аз Ӯ омурзиш намехоҳанд? Ӯ омурзанда ва меҳрубон аст!
Зер. : Исо, Масеҳ ва модараш 5:75-77
5|75|Масиҳ ибни Марям ҷуз паёмбаре набуд, ки пеш аз ӯ паёмбароне буданд.

Модараш дар ҳолати ихлос буд, ҳарду ғизо мехӯрданд.
Бингар, ки оёти Худро барояшон чӣ гуна баён мекунем.
Пас бубинед, ки онҳо чӣ гуна фосиқанд.
5|76|Бигӯ: «Оё ғайри Оллоҳ чизеро мепарастед, ки на зиёне дорад ва на суд? Худо шунавову доност!
5|77|Бигӯ: «Эй аҳли китоб! Дини худро ҷуз ҳақ аз ҳад нагузаронед ва ба ҳавои мардуме, ки пеш аз ин гумроҳ шуда буданд ва бисёреро гумроҳ карда буданд ва | аз роҳи рост гумроҳ шудаанд.
Ал-Қуръон |AlKo-r'-an|
Аз ҷониби Худо ба воситаи фаришта Ҷабраил нозил шуда, дар тӯли 23 сол дар як вақт чанд оят аз ҷониби худи паёмбар Муҳаммад (с) ба аъзои кумитаи хатнависии ӯ таҳти сарварии Убай ибни Каъб, ки нусхаҳои Қуръон то имрӯз маҳфуз аст. дар Сурия, ки дар ҳар саҳифа мӯҳри ҳазрати Муҳаммад паёмбар гузошта шудааст.
Саҳифаи аслии Қуръонро бубинед
YouTube:
https://youtu.be/gK_UT3Uks6A
Муаррихи варзидаи мусулмони Сурия дар дасташ асли |Куръон|ро дорад бо сахифахое, ки мухри Паёмбар (с) доранд.
Навиштан аз ҷониби раиси кумитаи нависандае, ки аз ҷониби Паёмбар (с) таъйин шудааст ва он чиро, ки дар тӯли 23 сол дар 354 рӯзи соли қамарӣ дар як ҳафта ба ҳисоби миёна панҷ оят нозил шудааст, ба онҳо додааст.
Биёед бори дигар ба хондан шурӯъ кунем:
«Аз ҳама муҳимаш, — ҷавоб дод Исо, — ин аст: "Гӯш кун, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст.
'Марқӯс 12:29, Нусхаи Подшоҳ Ҷеймс |KJV 1900|.
29
Ислом нисбат ба масеҳият 35% бештар афзоиш ёфтааст
https://youtu.be/zgbdrFdQ-Jw
Исои Бузург 1985 сол пеш ба осмон бурда шуд.
Насрониён дар як сол ба 19 миллион нафар меафзоянд.
Устоди бузурги паёмбар Муҳаммад 1353 сол пеш |632 сол пас аз Исо|
Интизор меравад, ки то соли 2030 шумораи мусулмонон дар соли 2010 беш аз 35% афзоиш ёфта, ба 2 миллиард нафар мерасад.
Олимони илоҳияти илоҳӣ эътиқоди поки исломиро эътироф мекунанд ва ба он розӣ ҳастанд, ки Сегона вуҷуд надорад ё Исо писари Худост.
Онҳо ҳазрати Исо ва ҳазрати Муҳаммад (с)-ро бародарони паёмбарӣ медонанд ва Худои ягона доранд, яъне Офаридгор.
https://youtu.be/zXUx5wQ6_ag
Ҷаноби Ҷорам ван Клаверен дар бораи сафари ғайриоддии худ аз масеҳият ба ислом нақл мекунад.
Китоби ӯро бихонед: Осори: Аз насроният то Ислом дар замони секуляризатсия ва террор.
https://www.amazon.co.uk/Apostate-Christianity-Islam-secularisation-

terror/dp/9079294322
Пеш аз он ки ҳама сар шавад, Офаридгор ҳама чизро ба вуҷуд овард, ташкил кард, тартиб дод ва ҳама чизро офарид, дар ҳоле ки бо Ӯ ҳеҷ чиз надошт.
Ибораи «Дар ибтидо Калом буд» тахмини муаллифи номаълум аст, ки пас аз 40 соли Исо Инҷили Исоро гум кард.
Худи Худост, на вақт, на ҷой, на ҷавҳар, на фазо ва на чизе офарида шудааст.
Ин хислати Офаридгори ягона ва ягона аст, ки бо он чизе, ки Ӯ офаридааст, тағир намеёбад, ки онро ҳама мутахассисони илми илоҳӣ комилан тасдиқ мекунанд.
Он гоҳ ҳамаи мо ягона фарқияти РЕАЛИИ байни се динро дарк кардем; Яҳудӣ, насронӣ ва ислом худоёне ҳастанд, ки аз ҷониби инсон ба сурати Одам бо сифатҳои инсонӣ офарида шуда, ба муносибатҳои ҳайвонӣ медиҳанд; таваллуди писар.
Бале, фарзанди чисмонӣ бо таваллуд кардани алокаи чинси, то он ки писар таваллуд кунад ё ба дунё орад.
Хеле бад
На диншиносони яҳудӣ ва на мусулмонон ин хусусияти тағйирёбандаи Офаридгорро қабул намекунанд, ки онро якчанд оятҳо бо навиштани Китоби Муқаддас тақрибан 50 сол пас аз он ки Исо ба Марк беном муаррифӣ кард, дастгирӣ мекунад.
«Аз ҳама муҳимаш, — ҷавоб дод Исо, — ин аст: "Гӯш кун, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст.
Марк 12:29, Подшоҳ Ҷеймс Версияи |KJV 1900|.
29
Дар ҳоле ки садҳо оятҳои мушобеҳ дар Қуръон |Қуръон| ва Библияи Ибронӣ дар якҷоягӣ бо кашфиёти нави варақаҳои Баҳри Мурда, Наг Ҳамадӣ ва Қумрон.
Ту ба рӯзи қиёмат имон дорӣ, пас, Офаридгоре, ки Худо аст, аз Исо мепурсад, ки аз ту мепурсад: Чаро маро ва модарамро мепарастӣ ва ман ҳеҷ гоҳ дар ҳеҷ китобе ба касе амр намекунам, ки маро ва модарамро парастиш кунад?
Лутфан дар канал тамошо кунед
Youtube
1. Афсона дар бораи дастхатхои Наг Хаммадй ва Кумрон
2. Алосон ва Қумрон ва Яҳёи Таъмиддиҳанда ва Исо
3. Ситораи Довуд ва пешгӯии Қумрон ва ситорагон».
4. Маҷмӯаи Апокрифи Аҳди Ҷадид аз навиштаҳои Инҷили апокрифии масеҳӣ хидмати хирадмандона Китобхонаи гностикии Наг Ҳаммадӣ с 2
5. Маҷмӯаи Апокрифии Аҳди Ҷадид аз навиштаҳои махфии апокрифии масеҳӣ дар Китобхонаи Наг Ҳаммадӣ 3 С.
6. Китобхонаи Наг Ҳаммадӣ ва қатори насрониҳо "садои касе аз биёбон гиря мекунад"
7. Исроил дастнависи Қумронро қалбакӣ нишон дод
8. Пешгӯии Аҳмад дар матни Ишаъё 42 дар Қумрон
9. Гӯшаҳои Баҳри Мурда ва Ҷамъияти Қумрон
10. Навиштаҳо дар байни варақаҳои баҳрии Аҳд Қумрони мурдагон - Китоби Аласнеа с 1
11. Навиштаҳо байни Баҳри Мурда Матнҳои Аҳди Қумрон - altorah - altorah Apocryphon 3

12. Навиштаҳо байни дастнависҳои Қумрони Аҳди баҳри Мурда - altorah - altorah Apocryphon 2
13. Варақаҳои ҳикояҳои навишташудаи Баҳри Мурда ва ғорҳои мисии Библия дар Қумрон ва Эйн Алвчх
14. Варақаҳои ҳикояи «Гарорҳои баҳри Мурда» дар ғорҳои библиявии Қумрон ва Эйн Алвчх навишта шуда буданд.
15. Мубодилаи бузурги дастнависи Қумрон ба Шӯрои дуюми экуменикӣ
16. Муомилоти калон: дастнависи Қумрон ба Шӯрои дуюми Экуменикӣ
17. Муомилоти бузург - аз дастнависи Қумрон то Шӯрои дуюми экуменики Ватикан
Пас, баҳонаи нодонӣ ва ё дӯст доштани Исоро ба кор набаред, дар ҳоле ки шумо Исоро ҳамчун бут бо Офаридгор шарик месозед.
пас интизор нашавед, ки шумо дар осмон шарики Исо хоҳед буд.
Беҳтараш шитоб кунед ва дарҳол имонатонро ислоҳ кунед!
боби 2
Дувоздаҳ асоси имон аз ҷониби Иброҳим, Мусо ва Исо
Агар шумо инро рад кунед, шумо мӯъмини ҳақиқӣ ё дӯстдори ҳақиқии Исо нестед, ки гуфта буд:
«Аз ҳама муҳимаш, — ҷавоб дод Исо, — ин аст: "Гӯш кун, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст.
Марк 12:29, Подшоҳ Ҷеймс Версияи |KJV 1900|.
29
Дар зер принсипҳои имони Исо ҳастанд.
Мутаассифона, калисоҳо ба ин принсипҳо тамаркуз намекунанд ва онҳо ба хатогиҳо тамаркуз мекунанд, пас ҳеҷ гоҳ дар чор Китоби Муқаддас ислоҳ намекунанд, гарчанде ки онҳо тарҷумаҳои Библияро иваз мекунанд.
Шумо ба зудӣ хоҳед ёфт:
Масеҳиёни ҳақиқӣ мусулмонони ҳақиқӣ ҳастанд, мисли бобоюю бибиҳо |дар Индонезия ва Покистон ва бисёр кишварҳои дигари Африқо|.
Дувоздаҳ асоси имон аз ҷониби Иброҳим, Мусо ва Исо:
|1| Гувоҳӣ деҳ, ки Аллоҳ ягона ва ягона аст.
«Аз ҳама муҳимаш, — ҷавоб дод Исо, — ин аст: "Гӯш кун, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст.
Марк 12:29, Подшоҳ Ҷеймс Версияи |KJV 1900|.
29
Истинод: Оят
АЛЛОҲ: Худои якто |Ҳеч худое ҷуз Аллоҳ нест|
Дар Китоби Муқаддас ояте вуҷуд надорад, ки Исо гуфтааст, ки ман Худо ҳастам.
Албатта Худо мегӯяд, ки ман Худо ҳастам:
Аҳди Қадим, Ҳастӣ 15:7; 28:13 Хуруҷ 6:2,6,7,8,29 ва ғайра Худо гуфт: "Ман Худованд ҳастам"
а| Ба Худои якто имон оваред |Аллох як аст|
Такрори Шариат 6:4; Малокӣ 2:15; Марк 12:29, 32; Юҳанно 5:44; 1 Қӯринтиён 8:4; 1 Тимотиюс 1:17; 2:5; Яҳудо 1:25

|2| Бо саҷда дар назди Аллоҳ дуо кардан
Бовар кунед, ки намоз дар саҷдаи Аллоҳ карда мешавад.
Матто 26:39; Аъмол 9:40; 21:5.
Оё дар Китоби Муқаддас ояте нест, ки мегӯяд Исо ба ман саҷда кунед.
Худи Исо ҳеҷ гоҳ нагуфтааст: «Ба Ман саҷда кунед.
|3| Садақа
Матто 6:1–7
Садақа додан Матто.
6:1 «Дар хотир доред, ки вазифаҳои динии худро дар назди омма ба ҷо наоваред, то ки шуморо бинанд.
Тобита 4:7
Аллоҳга итоат этганларга садақа беринг.
Аз додани садақа пушаймон нашавед.
Агар шумо ба одамон аҳамият надиҳед.
Матто 6:3-4 ТБ
Аммо агар садақа додӣ, дасти чапат аз кори дасти ростат хабар надиҳад.
Бигзор садақаи шумо пинҳонӣ дода шавад, ва Падари шумо, ки ниҳонро мебинад, ба шумо подош хоҳад дод.
|4| Ба Рӯза бовар кунед
Матто 6:16-18; 9:14-15; Марк 2:18-20; Аъмол 14:23
|5| Ба Ҳаҷ бовар кунед
Забур 85:4; 122:4; Матто 27:60-66; 28:1–8; Марк 16:1-2; Юҳанно 11:31-38
|6| Имон эътиқод ба Аллоҳи ягона аст
«Аз ҳама муҳимаш, — ҷавоб дод Исо, — ин аст: "Гӯш кун, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст.
' - Марк 12:29, Версияи Подшоҳ Ҷеймс |KJV 1900|.
29
|7| Ба фариштагон бовар кунед
Матто 1:20-24; 2:13,19; 28:2.
5; Луқо 1:11,13,18,19,26,28,30,34-38; 2:9–13; Юҳанно 20:12; Моддаи 5:19; 7:30-38; 10:3–7; 12:710; 12:23
|8| Ба I_N_J_I_L ва ҳамаи китобҳои муқаддасе, ки пеш аз Исо фиристода шудаанд, бовар кунед
Ҳеҷ китобе нест, ки фарзанди ҷисмии Худо ё ибодате ҷуз Аллоҳи якто зикр шавад.
Ба ҳар як китобе, ки дар Библия зикр шудааст, бовар кунед - Китоби Аҳд | Хуруҷ 24:7 | ; | 2 Подшоҳон 23:2,21| - Китоби Ҷанг / Китоби Ҷанг |Ададҳо 21:14| - Китоби Таврот / Китоби Таврот |Такрори Шариат 28:61; 29:21; 30:10; 2 Подшоҳон 22:11 | - Қонуни Мусо / Қонуни Мусо | Еҳушаъ 8:31, 23:6, 2 Ваҷ. 25:4; 2 Подшоҳон 14:6 | - Китоби одил / Китоби Ёшер | Юҳанно 10:13, 2 Подшоҳон 1:18| - Китоби Қонуни Худо | Юҳанно 24:26; Наҳемё 8:18 | - Китоби Аъмоли Сулаймон | 3 Подшоҳон 11:41| - Китоби таърихии подшоҳони Исроил | 1 Подшоҳон Яҳ 14:19| - Китоби таърихи подшоҳони Яҳудо | 1 Подшоҳон 15:7| - Китоби таърихи пайғамбар Идо / достони пайғамбар Идо |2 Тавро 13:22| - Китоби сабти аҷдодони шумо |Эзро 4:15| - Вақоеъномаҳои шоҳ Довуд |1

Вақоеънома 27:2 4 | - Тарҷумаи Китоби Подшоҳон / достони китоби подшоҳон |2 Солнома.
24:27| - Китоби сабтҳои таърихӣ / Китоби сабтҳои таърихӣ |Эстер 6:1| - Китоби таърихи хешовандони gs Media ва Форс |Эстер 10:2| - Китоби ҳаёт |Забур 69:28, Ваҳй 3:5,8; 17:8; 20:12,15; 21:27; 22:19| - Суханони китоби мӯҳршуда |Ишаъё 29:11| - Варақаи китоб |Ҳизқиёл 2: 10| - Китоби ростӣ |Дониёл 10:21| - Навиштаҳо | Матто 21:42, 26:54| - Китоби пайғамбар Ишаъё |Марқӯс 1:2|, Луқо 3:4,17|
|9| Ба ҳама паёмбарон ва паёмбарони Худо имон оваред, аз ҷумла Исо паёмбари Худост - Луқо 7:16; 39; Аъмол 24:14
|10| Ба рӯзи охир бовар кунед
Бовар кунед, ки рӯзи охирини охирон |апокалипсис/қиёмат|.
1 Таслӯникиён 1:10; 3:13; 4:15; 5:23; 2 Тас 2:9; 2 Тимотиюс 1:10; Яъқуб 5:7; 5:8; 2 Петрус 1:16; 3:12.
|11| Ба такдир ва такдир ва такдир бовар кунед
Масалҳо 22:8; Воиз 11:4; 2 Қӯринтиён 9:6; Ғалотиён 6:8; некӣ ва бад; Забур 139:4, 16, Дониёл 2:28;
|12| Ба даст овардани камолоти рӯҳонӣ;
Ба Худо саҷда кунед, ки гӯё Ӯро мебинед, зеро Ӯ мебинад, ки шумо ба камолоти рӯҳонӣ ё ба даст овардан бовар доред Матто 5:48; 1 Қӯринтиён 13:12; 2 Қӯринтиён 13:9, 11; Ибриён 12:23; Яъқуб 1:4
Аҳамият диҳед, ки дар Китоби Муқаддас ояте вуҷуд надорад, ки Худо дорои узвҳои ҷинсии инсон барои таваллуди писар ё духтар аст.
Аз ин рӯ, калимаҳои «писар» ё «фарзандони» Худо маҷозӣ мебошанд |ғайривоқеӣ| истифода мебарад.
Эзоҳҳо:
Насрониҳоро гумроҳ кардан, ки Исо писари Худо аст, ҳамчун як далели ғайримаъҷозӣ нодуруст аст, аввалан насрониҳо пас аз китоби гумшудаи Исо ҳеҷ далеле надоранд, ҳатто бо чаҳор Китоби ҳозираи онҳо дар даст ва маънои тӯҳматомези гуфтани ин | Офаридгор узвҳои ҷинсии мардона дошт - таваллуд - ки бо Марям алоқаи ҷинсӣ кард ва ӯ Исоро таваллуд кард -Исо-| Пок аст Худои Бузург, зеро Ӯ дар ҳамон мартабае буд, ки пеш аз офариниши олам ва инсонҳо буд.
Боби 3
Дувоздаҳ асли имони ҳазрати Муҳаммад (с) дар Қуръон ва суханони ҳазрати Муҳаммад
Инҳо дувоздаҳ асоси имони ҳазрати Муҳаммад (с) дар Қуръон ҳастанд, ба мисли китобҳои ислом:
1. Ислом гувоҳӣ додан аст, ки ҳеҷ худое ҷуз Аллоҳ нест ва Муҳаммад паёмбари Худост |мисли Иброҳим, Мусо ва Исо ва ғайра.
2. Намозро барпо кардан лозим аст.
3. Закот; садақаи воҷиб, ки бояд пардохт шавад
4. Ва рӯзаи моњи Рамазон,
5. Агар тавонед, ба хонаи Макка зиёрат кунед.
6. Имон имон овардан ба Аллохи ягона аст

7. Фариштагони Худо
8. Китоби муқаддасе, ки аз ҷониби Худо нозил шудааст
9. Ҳама паёмбароне, ки аз ҷониби Худо фиристода шудаанд
10. Рӯзи охир,
11. Ба тақдир бовар кунед: хуб ё бад
12. Такомули рӯҳонӣ |Эҳсон| Худоро чунон ибодат кардан аст, ки гӯё Худоро мебинӣ ва агар Худоро набинӣ, Худо туро мебинад.
Эътиқоди исломӣ, яъне эътиқоди паёмбарон ва 25 паёмбаре, ки дар Қуръон зикр шудаанд, аз ҷониби Худованд, Офаридгор ба мисли Иброҳим, Мусо, Исо ва ҳазрати Муҳаммад
Хамаи ин аз Куръони карим мухтасар гирифта шудааст
1. Шаходати худи Худо, фариштагон ва донишмандон аз паёмбарон, паёмбарон ва ворисонашон огоз мешавад:
Аллоҳ гувоҳӣ медиҳад, ки ҳеҷ маъбуде ҷуз Аллоҳ нест ва инчунин бар ҳамаи фариштагон ва аҳли дониш гувоҳӣ медиҳад, зеро ба адолат ҳукм мекунад, ҳеҷ худое ҷуз Ӯ нест, ки бартар ва ҳаким аст.
2. Боби кушода; Ал Фотиҳа,
1 Кушокунанда - Ал-Фотиҳа; бузургтарин боби Қуръон
1:1 Ба номи Худои бахшояндаи меҳрубон!
Зер. : Худо Худро ҳамду сано мегӯяд 1:2-4
1:2 Ситоиш Худоро, ки Парвардигори ҷаҳониён аст!
1|3|Раҳмону меҳрубон!
1:4 Соҳиби рӯзи қиёмат.
Зер. : Дуои имондорон 1:5-7
1:5 Ту |Аллох| танҳо мо мепарастем; ва шумо |танҳо| мо ба ёрӣ такья мекунем.
1:6 Моро ба роҳи рост ҳидоят кун
1:7 Роҳи онҳое, ки ба онҳо неъмат додаӣ, на онҳое, ки бар онҳо хашмгин шудаӣ ё ваҳшӣ.
|Омин илтимос чавоб дихад|
3. Ояти курсии фавқулода; Оятул курсӣ:
2:255 Оллоҳ, ки ҳеҷ худое ҷуз Ӯ нест, зиндаву ҷовидон аст.
На хоб ва на хоб бар Ӯ қудрат / ҳукмронӣ надорад. (Ҳеҷ гоҳ хоб накунед, Исо хоб мекунад)
Аз они Ӯст ҳар чӣ дар осмонҳову замин аст.
Чӣ касе ҷуз ба изни Ӯ дар назди Ӯ шафоъат мекунад? Он чиро, ки дар пеши дасташон аст ва он чиро, ки пушти сарашон аст, медонад ва аз илми Ӯ ҷуз он чи Ӯ бихоҳад, чизе намефаҳманд.
Мавқеи ӯ осмонҳову заминро дар бар мегирад ва нигаҳбонияш ӯро хаста намекунад. Ӯ баландмартабаву бузург аст.
4. Вахдати ягона - Ал Ихлос
Ба номи Худои бахшояндаи меҳрубон
Зер. 112:1-4
112:1 Бигӯ: «Ӯ Худои якто аст.

112:2 ки дар ҳама чиз ба Ӯ такя мекунанд.
112:3 Он ки на зоида аст ва на таваллуд,
112:4 Ва ҳеҷ кас баробар ба Ӯ нест.
Боби 4
43 Нуқтаҳое, ки бояд дар чаҳор Китоби Муқаддас ислоҳ шаванд
«Аз ҳама муҳимаш, — ҷавоб дод Исо, — ин аст: "Гӯш кун, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст.
Марк 12:29, Подшоҳ Ҷеймс Версияи |KJV 1900|.
29
Ин дастур ба шумо имкон медиҳад, ки чаҳор Китоби Муқаддасро ба таври зерин таъмир кунед
1. Аввалин чизе, ки шумо бояд анҷом диҳед, ин аст, ки нусхаи Китоби Муқаддасро дастрас кунед.
2. Ин ДАСТУРХОНРО ба даруни муқоваи пешинаи Китоби Муқаддас часпонед ё часбонед.
3. Онро ҳамчун Индекс истифода баред.
4. Индекси 40 POINTS-ро омӯзед.
5. Мавзӯъро интихоб кунед: барои ислоҳ
Масалан, "Инсест" Шумо ин мавзӯъро дар саҳифаи 13 пайдо мекунед.
Таърифҳоро дар хотир нигоҳ доред, яъне: "Инсест
Ин муносибати ҷинсӣ байни ду нафаре, ки хешовандони наздиканд, ба мисли "байни падар ва духтар.
«инчунин аз сахифаи 13.
Мавзӯи якум таҳти сарлавҳаи «Нисбати хешутаборӣ» ба Ҳастӣ 19:33–35 дахл дорад.
Бо оятҳо шинос шавед.
Оятҳоро бо қалами СУРХ давр занед.
Дар болои саҳифа бо ранги СУРХ нависед - "Нисбати байни падарон ва фарзандон
«Дар поёни ҳамон саҳифа рақами саҳифаи навбатии истинодҳои Китоби Муқаддасро аз Ҳастӣ 35:22 нависед.
Дар саҳифаи боло - "Нақси хешовандии байни модар ва кӯдак" -ро нависед ва оятро дубора бо ранги сурх давр занед, дар поёни саҳифа рақами саҳифаи навбатии истинодро нависед, ки Ҳастӣ 38:15-18 аст.
Оятҳоро ёфта, онҳоро бо ранги сурх давр занед ва машқро тавре ки дар ҳолатҳои 1 ва 2 дар боло оварда шудаанд, анҷом диҳед.
Бо ин роҳ, шумо омодаед, ки бо мубоҳисаҳои Китоби Муқаддас мубориза баред.
1. Мафҳуми калимаи «Инсест»-ро ёбед
2. Ба тавзеҳот таваҷҷӯҳ кунед.
3. Оятҳоро ХОНЕД.
4. Дар бораи ахлоқи хуби ҳикоя савол диҳед.
Ягон нест! Пас ин бадахлоқӣ аст!
5. Ҳамин гуна машқҳоро бо мавзӯъҳои дигар ба мисли «Муҳаммад» иҷро кунед.
6. Барои унвонҳо ва доираҳо қалами САБЗ истифода баред.
7. Барои мавзӯи «зиддият» аломати зардро истифода баред.

Бо ин роҳ, шумо метавонед Инҷили худро бо рамзи ранга дошта бошед, ки ҳамеша омода аст бар зидди ҳар касе, ки шуморо аз роҳи рости пайғамбарони Исо, Мусо ва Муҳаммад гумроҳ мекунад, истифода баред.
1. Араб ва Арабистон: Дар Инҷили масеҳӣ.
|а| «Бори гарони арабҳо.
«Ишаъё 21:13.
"Хароҷ" = масъулият.
Аллоҳ арабҳоро воҷиб кардааст, ки паёми Ӯро ба мардум расонанд.
|б| "
деҳаҳое, ки дар Қедор зиндагӣ мекарданд: "Ишаъё 42:11
Кедар аз авлоди Исмоил аст.
|с| «Арабистон ва тамоми мирони Қадор.
Ҳизқиёл 27:21
|д| «Ӯ |Муҳаммад (с) аз кӯҳи Парон |дар Арабистон| дурахшид ва бо даҳ ҳазор авлиё омад.
«Такрори Шариат 33:2.
|ба фатхи Макка ишора мекунад|.
|е| "... ва ман |Худои Қодир| онхоро |Яхудихо| мегардонад ба он |арабхо рашк мекунанд ки одамон |ғайридавлатӣ| нестанд: Ман онҳоро ба хашм |яҳудиён| ба хашм омадан ба миллатҳои аблаҳ," |Арабҳои пеш аз ислом | Такрори Шариат 32:21
2. Иброҳим: Ӯ хоҳари худаш |Соро ба занӣ гирифт.
|а|. "Чаро ту |Иброҳим| мегӯӣ: вай хоҳари ман аст, ки ман ӯро ба занӣ гирифтам? Акнун занат ин аст, ӯро бигир ва бирав!" Ҳастӣ 12:19
|б| "Баъд аз ҳама вай дар ҳақиқат бародари ман |Иброҳим|, писари падарам аст, на танҳо фарзанди модарам, балки баъдан зани ман шуд." Ҳастӣ 20:12
Зани Ҳоҷар Иброҳим! "Ва |Вай, Соро| вайро |Ҳоҷар| ба шавҳараш дод, зани вай шавад. Ҳастӣ 16:3
Пешгӯиҳои иҷронашуда:
|а| «Ва ман ба ту |Эй Иброҳим | заминеро, ки дар он аҷнабӣ ҳастӣ, тамоми замини Канъонро |Фаластинро | ба мулки абадӣ хоҳам дод, ва ман Худованди онҳо хоҳам буд». Ҳастӣ 17:8.
Ҳамчунин Ҳастӣ 13:15 ва Хуруҷ 32:13.
Бечора Иброхим |алайхи салом| як метри мураббаъ заминро муфт нагирифт!
|б| «Ва Ӯ |Худои Қодир| ба ӯ |Иброҳим| надод мерос дар он, НА ҳатто намунаи Таҳа; балки вай |Худо| ваъда дод, ки онро ба вай медиҳад». Аъмол 7:5
3. Бемаънӣ дар китоби Худо
а| Хари гапзан / хар.
Ададҳо 22:27-28
б| мурги чорпоя.
Ибодат 11:20
в| Таваллуди зан дучандон ифлос аст.
Ибодат 12:1,2,5
г| Шамгар 600-ро бо чуби гов мекушад.

Доварон 3:31
д| Шимшӯн ҳазорон нафарро бо устухони ҷоғи хар куштааст.
Доварон 15:15-16
f| Паланги ҳафтсар.
Ваҳй 13:1-2
г| Наҷосат бихӯред ва пешоб бинӯшед.
2 Подшоҳон 18:27 ва Ишаъё 36:12
ч| Дар рӯи шумо лой.
Малокӣ 2:3
и| Тортро бо лой бихӯред.
Ҳизқиёл 4:12–15
j| Шимшӯн дар Ғазза бо як танфурӯш алоқаи ҷинсӣ кардааст.
Довар 16:1
в| Рут бо Бӯаз дар анбор ҷамъ мешуд.
Рут 3:4–15
i | Довуд бо як бокираи ҷавон ҳамхоба шуд.
1 Подшоҳон 11:1,3
4.Арак: Насиҳати бад дар китоби Худо
|а| «Арак барои касонест, ки мемиранд, барои касонест, ки лаззат мебаранд.
Бигзор онҳо бинӯшанд ва фақру бадбахтии худро фаромӯш кунанд.
"|Аз "Инҷили хушхабар бо забони англисӣ имрӯз"| Масалҳо 31:6-7
Алкогол аз болои об тавсия дода мешавад!
|б| "Танҳо об нахӯред, балки каме шароб диҳед, зеро ҳозимаатон халалдор мешавад ва баданатон аксар вақт заиф мешавад."
1 Тимотиюс 5:23
АА чӣ аст |Алкоголҳои беном| гуфтан?
|с| Машрубот кори шайтон аст, гуфт.
Қуръон 5:93
5. Оситӣ». 9
6. Рок: Ин калима дар Китоби Муқаддас се маротиба омадааст.
а| «Он харом набояд ба ҷамоати Худованд дохил шавад, ҳатто то насли даҳуми худ».
Такрори Шариат 23:2
б| — Ва он харом дар Ашдод зиндагӣ мекунад. Закариё 9:6
в| «Аммо агар шумо аз фалокате, ки ҳама онро аз сар мегузаронанд, озод бошед, пас шумо ҳаром ҳастед, на кӯдак». Ибриён 12:8
7. Хатна: Аҳди абадӣ бо Худо -
а| «Он ки дар хонаи ту таваллуд ёфтааст, ва ҳар кӣ ба пулат хизматгори туро мехарад, бояд хатна шавад: ва аҳди Ман дар ҷисми ту барои аҳди ҷовидонӣ хоҳад буд». Ҳастӣ 17:13
б| Шахсоне, ки хатна нашудаанд, бояд "ҚАТЪ КАРДАН" |куштан|. Ҳастӣ 17:14
8. Тазод: Дар Библия
а. «Худо» Довудро васваса кард.
2 Подшоҳон 24:1 ё «Шайтон» Довудро ба хашм овард.

1 Вақоеънома 21:1
б. 700 ё 7000? «Чаввора» ё «Савор».
? 2 Подшоҳон 10:18 ва 1 Вақоеънома 19:18
в. Сулаймон 2000 ҳаммом дошт ё 3000 ҳаммом? 1 Подшоҳон 7:26 ва 2 Вақоеънома 4:5
г. Сулаймон 4000 охур дошт ё 40 000? 2 Вақоеънома 9:25 ва 1 Подшоҳон 4:26
д. Оё Шоул аз Худо пурсид ё не? 1 Подшоҳон 28:6 ва 1 Вақоеънома 10:13-14
F. Осмон, ҳеҷ чиз боло намеравад.
Юҳанно 3:13 Бар хилофи 2 Подшоҳон 2:11 Илёс сууд кард ва Ҳанӯх ба боло баромад.
г. Исо аз шогирдонаш «Ҳеҷ кас»-ро гум накард Юҳанно 18:9.
Бар хилофи Ӯ, танҳо Юҳанно 17:12 "Як"-ро гум кардааст.
Н. «ҲАМАИ» гуноҳкорон мебошанд 2 Вақоеънома 6:36.
Бар хилофи «Ҳар кӣ аз Худо таваллуд ёфтааст, гуноҳ накунед». 1 Юҳанно 3:9
9. Довуд: «Марде аз рӯи дили Худо»
Довуд исбот шуд, ки бо Батшобаъ, зани Уриё зино кардааст:
а. «Ва Довуд қосиде фиристод, ва ба вай |Батшобаъро| 2 Подшоҳон 11:4
б. Довуд ба таври бад боиси марги Уриё, шавҳари Батшобаъ шуд.
2 Подшоҳон 11:6–25.
в. Довуд бешармона рақси бараҳна мекунад, ба индекси зери "Пайғамбар, вале бараҳна" нигаред.
10. Худо: Сифатҳое, ки бо Худо созгор нестанд
а. Худое, ки «ҳисса мекунад» |?| Ишаъё 5:26, 7:18, Закарё 10:8
б. Худое, ки «наър мезанад» |?| Ишаъё 42:13, Ирмиё 25:30
в. Худо «сартарош» |?| Ишаъё 7:20
г. Худои "тавбакунанда" |?| Ирмиё 15:6, Ҳастӣ 6:6
д.Худо «савор» карруби |?| 2 Подшоҳон 22:11
f. Худо 50 070 нафарро барои дидани сандуқи Худованд куштааст 1 Подшоҳон 6:19
11. Худо бо "а" хурд:
Дар забони арабӣ, ибрӣ ва юнонӣ миёни калонҳаҷми “А” барои Аллоҳ ва “а”-и кӯчак барои Аллоҳ ҳеҷ тафовуте набуд, чунон ки дар забонҳои ғарбии имрӯза; Аммо масеҳиён ҳангоми тарҷумаи Китоби Муқаддас бо калимаҳо бозӣ кардаанд, бигӯед:
а. «Он касро, ки худои |шайтон|-и дунё чашмони касонеро, ки имон намеоваранд, кӯр кардааст». 2 Қӯринтиён.
4:4
В. "Ва Худованд ба Мусо гуфт: "Инак, ман туро худои фиръавн қарор додаам ва бародарат Ҳорун пайғамбари ту хоҳад буд". Хуруҷ 7:1
Гуфтаҳои болоро бо Юҳанно 1:1 муқоиса кунед, ки дар он масеҳиён "G |God|" -ро бо ҳарф менависанд. ва "W |Word/Word" ҳангоми ишора ба Исо.
12. Аллоҳ: Сифатҳои мухолифи Ӯ
А. «Ҳеҷ кас Худоро надидааст» Юҳанно 1:18
В. "|Худое, ки ҳеҷ кас надидааст ва надидааст.
1 Тимотиюс 6:16
С. "Ва ӯ | Худо | гуфт: "Ту рӯи маро нахоҳӣ дид, зеро ҳеҷ кас маро набинад ва зинда нахоҳад монд.

Хуруҷ 33:20
Баръакс
а. «Ва Худованд бо Мусо рӯ ба рӯ гуфт, чунон ки одам бо дӯсти худ сухан мегӯяд.
Хуруҷ 33:11
б. «Ва онҳо |Мӯсо, Ҳорун ва ҳафтод нафари дигар | Худои Исроилро диданд.
Хуруҷ 24:10
б| «Ва Яъқуб он ҷойро Паниил номид, зеро ки ман Худоро рӯ ба рӯ дидаам, ва ҳаёти ман нигоҳ дошта мешавад». Ҳастӣ 32:30.
Ва ҳамчун як неъмати махсус, Худо пушташро ба Мусо нишон дод: "Ва ман |Худо| дасти маро хоҳам гирифт ва шумо пушти маро хоҳед дид" Хуруҷ 33:23
13. Худо: бесарусомон нест
|а| Зеро Худо бесарусомониро не, балки сулҳро мехоҳад.
"1 Қӯринтиён 14:33
Баръакс а| ".
Ман сулҳ кардам ва бадӣ офаридаам
«Ишаъё 45:7
б| «Лекин Рӯҳи Худованд аз Шоул рафт, ва Рӯҳи шарри Худованд ӯро ба ташвиш андохт.
1 Подшоҳон 16:14
в| «Ва аз ин рӯ, Худо ба онҳо як фиреби сахте мефиристад, ки ба дурӯғ имон оваранд.
2 Таслӯникиён 2:11
14. Худо: Сифатҳои зидду нақиз -
|а| Худо ҳамчун махлуқи тавоно:
«Ва Исо гуфт, ки бо Худо ҳама чиз имконпазир аст». Марк 10:27, инчунин Матто 19:26
Баръакс
«Ва Худованд бо Яҳудо буд, ва сокинони кӯҳро бадар ронд, вале сокинони водиро берун карда натавонист, зеро ки онҳо аробаи оҳанин доштанд». Довар 1:19
|б| Якчанд дақиқа Худоро хашмгин карда:
"Зеро ки хашми ӯ |Худо| танҳо як лаҳза давом мекунад." Забур 30:5
Баръакс
«Ва хашми Худованд бар Исроил аланга зад, ва онҳоро водор сохт, ки яҳудиён чиҳил сол дар биёбон саргардон шаванд» Ададҳо 32:13
|с| Худо худдорӣ намекунад:
«Худо одам нест, бинобар ин ӯ бояд дурӯғ гӯяд; Писари Одам низ ҳамин тавр, то тавба кунад» Ададҳо 23:19
Баръакс»
ва Худованд тавба кард, зеро ки Шоулро бар Исроил подшоҳ кард. 1 Подшоҳон 15:35.
Ҳамчунин: "Ва Худо аз бадӣ тавба кард, ки гумон мекард, ки бар зидди қавми худ |Исроил| анҷом дода шавад." Хуруҷ 32:14
|д| РАХМАТИ ХУДО абад:
«Зеро ки Худованд некӯст, ва муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст». Забур 100:5
Баръакс
«Ман |Худо| дар хотир дорам, ки Амолеқ ба Исроил чӣ карда буд |чорсад сол пеш|.

Акнун бирав ва Амолеқро бизан, ва ҳар он чи доранд, тамоман несту нобуд кун, ва нагузоранд; балки мардону занон, тифлон ва ширдех ва гусфанд, шутур ва хар |харро | бикушед». 1 Подшоҳон 15:3
|е| Худо дар нур кард:"
|Худо| дар нуре сокин аст, ки касе ба он наздик шуда наметавонад; ки онро ҳеҷ кас надидааст ва надидааст» 1 Тимотиюс 6:16
Баръакс
«Пас дар бораи Сулаймон сухан ронда, Худо гуфт, ки ӯ дар торикии торикӣ зиндагӣ хоҳад кард». 1 Подшоҳон 8:12
|ф| Худо инсонро интихоб накардааст:
«Бигзор касе нагӯяд, ки вай озмуда шудааст, ки маро Худованд меозмояд, зеро ки Худованд иблисро озмуда наметавонад. Яъқуб 1:13
Баръакс
"Ва баъд аз ҳамаи ин чунин воқеъ шуд, ки Худо Иброҳимро озмуда буд" Ҳастӣ 22:1
15. Рӯҳулқудс: Ҳар як мазҳаб ва мазҳаби мазҳаби масеҳӣ даъвои «Тӯҳфаи» Рӯҳулқудс аст.
Ин тӯҳфа чунон арзон аст, ки 75 000 000 масеҳиёни "аз нав таваллудшуда" -и амрикоӣ низ аз ин моликият фахр мекунанд.
|а| "
ва ӯ |Яҳёи Таъмиддиҳанда| ҳатто аз шиками модараш аз Рӯҳулқудс пур хоҳад шуд» (Луқо 1:15).
Ман муайян карда натавонистам, ки ин ибораи "аз батни модараш" чӣ маъно дорад. Мутаассифона, Исои камбағал лозим омад, ки вақти се соли таваллудашро қайд кунад, то ҳадяи Рӯҳулқудсро барои таъмид гирифтанаш аз дасти Яҳёи Таъмиддиҳанда гирифт |Матто 3:16|.
|б| "
ва Элисобаъ аз Рӯҳулқудс пур шуд. «Луқо 1:41
|с| "Ва падараш Закарё аз Рӯҳулқудс пур шуд" Луқо 1:67
|д| "
Вай | Исо бар ӯ | дамидам, бар онҳо, ба онҳо гуфт: шумо аз Рӯҳулқудс қабул кунед. "Юҳанно 20:22
|е| «Аммо ҳар кӣ бар зидди Рӯҳулқудс куфр гӯяд, ҳеҷ гоҳ бахшида намешавад, балки ба ҷазои абадӣ гирифтор аст» (Марқӯс 3:29).
1. Рӯҳулқудс: Калимаҳои «Рӯҳулқудс» дар ин ҷо бояд «Рӯҳулқудс»-ро бихонанд, ки ишора ба паёмбари гиромии ислом, ҳазрати Муҳаммад (с) аст.
Барои шарҳи муфассал, нусхаи РОЙГОН Китоби маро дастрас кунед - "Муҳаммад |саллаллоҳу алайҳи
16. никоҳ: "Муносибати ҷинсии ду нафаре, ки ба ҳам наздиканд.
" |Луғати нави Коллинз|.
Масалан, байни падару духтар, писару модар, хусур ва келин, бародару хохар ва гайра. Издивоҷ дар китоби Худо байни падар ва фарзандонаш
|а| «Он шаб онҳо |Ду духтари Лут|ба падарашон Лут| ба ӯ шароб доданд ва духтари калонӣ бо ӯ алоқаи ҷинсӣ кард.

“Рӯзи дигар духтари калонӣ ба хоҳараш гуфт, ки дишаб бо ӯ ҳамхоба шудам: акнун биё, имшаб боз ӯро маст кунем, ту бо ӯ ҳамхоба шав.
Он гоҳ ҳар яки мо аз падар фарзанде хоҳем дошт.
«Ҳамон шаб ӯро маст карданд ва духтари хурдияш бо ӯ алоқаи ҷинсӣ кард
«Ҳамин тавр ду духтари Лут аз падари худ ҳомиладор шуданд.
" Ҳастӣ 19:33-35 |Аз "Инҷили хушхабар бо забони англисӣ имрӯз"|.
Дар версияҳои кӯҳна, ба монанди версияҳои шоҳ Ҷеймс ва католикии Рум, "муносибати ҷинсӣ" ба таври норавшан ҳамчун "ҷамъоварии насли падари мо" тавсиф карда мешавад.
Никоњ байни падар ва фарзандонаш
|б| «Вақте ки Яъқуб |Исроил| дар ин замин зиндагӣ мекард, Реубен |писари калонии худ, писари калониаш| бо суррияи падараш Билҳо алоқаи ҷинсӣ кард.» Ҳастӣ 35:22.
Вариантҳои кӯҳнаи Библия калимаи "хоб кардан" -ро барои РОССИЯИ ҶИНСӢ истифода баред.
Издивоҷ байни падар ва Духтарон, Келин:
|с| 15 Вақте ки Яҳудо вайро дид, фикр кард, ки вай фоҳиша аст, зеро вай рӯи худро пӯшида буд.
16 Ӯ нафаҳмид, ки келини вай аст, дар канори роҳ ба назди вай рафт ва гуфт: «Биё, биё, бо ту ҳамхобам.
"Ва ту ба ман чӣ медиҳӣ, ки бо ту ҳамхоба шавам?" — пурсид вай.
17 «Аз рамаи худ ба ту як бузғола мефиристам» гуфт.
«Оё ба ман чизе ба гарав медиҳед, то он даме, ки онро бифиристед? — пурсид вай.
18 Гуфт: «Ба ту чӣ гарав диҳам?» «Мӯҳри ту ва ресмони он ва асо дар дасти туст», - ҷавоб дод вай.
Пас онҳоро ба вай дод ва бо вай хобид, ва ӯ аз ӯ ҳомиладор шуд.
|с| «Вақте ки Яҳудо вайро |Тамар, келинаш|-ро дид, фикр кард, ки вай фоҳиша аст, зеро вай рӯи худро пӯшида буд.
"Дар канори роҳ ба наздаш рафта, "Хуб, ШУМО ЧӢ НАРХ ДОРЕД?" |Намедонист, ки келинаш аст|.
— Гуфт, ки ба ман чй медихй? |Бо ман алокаи чинси |.
«Ҷавоб дод, ки АЗ БУЗИ ХУД ШУМО БУЗИ ЧАВОН МЕФИРИСТАМ.
Гуфт: «Хуб, агар ба ман чизе бидиҳӣ, то бузро бифиристӣ».
Вай ба он |ваъда | дод ба ӯ.
Баъд | ва ӯ ҳомиладор шуд.
" Ҳастӣ 38:15-I8 |Иқтибос аз "Инҷили хушхабар"|.
1. Каниз ва ЗАН истилоҳҳои синонимӣ дар Китоби Муқаддас мебошанд.
Дар индекси зер ҷустуҷӯ кунед.
«Кетуран» «К_е_т_у_р_а_н» |Зани сеюми Иброхим|.
2. Калимаҳои дар қавс гирифташуда, яъне.
д. дар қавс, аз "Ӯ намедонад" то "келини келин" дар матни аслии ибронӣ нест.
Дастнавис аз таҳрир гузаштааст.
Аз муносибати хешутабории байни хусур ва келинаш дугоникҳо таваллуд шуданд, ки онҳо бобоҳои бузурги Исои Масеҳ хоҳанд буд.

Ба Матто 1:3 нигаред
«Ва Яҳудо Форас ва Зараҳро аз Томор ба дунё овард».
Издивоҷ ва таҷовуз байни хоҳарон:
|д| "
вайро |Тамар, хохарашро гирифт, ки бо Тамар дар «в» боло| иштибох накунад ва ба у гуфт: «Биё бо ман хобида |бо ман алока кун, хохарам.
2 Подшоҳон 13:11
Ва ӯ дар ҷавоби вай гуфт: «Не, бародарам | Амнӯн, ки яке аз писарони Довуд аст, ба дили Худост|, маро маҷбур накун» 2 Подшоҳон 13:12
«Аммо вай ба гапи вай гӯш надод; ва азбаски вай аз ӯ қавитар буд, ӯро зада, хоҳари худро таҷовуз кард.» 2 Подшоҳон 13:14
Бисёр таҷовуз ва никоҳи хешутаборӣ байни кӯдак ва модар
|е| «Пас онҳо барои Абшолӯм |писари дигари подшоҳ Довуд | хайма барпо карданд Дар болои боми қаср ва пеши назари ҳама Абшолӯм даромада, бо сурриягони падараш алоқаи ҷинсӣ кард. 2 Подшоҳон 16:22
|ф| Барои намудҳои гуногуни никоҳи хешутаборӣ, ба ИМОН 18:8-18, 20:11-14 ва 17-21 нигаред.
1. «Курзан» дар Китоби Муқаддас синоними калимаи «зан» аст.
Ин маълумотро дар шохис зери зани сеюми Иброҳим "Кетура" ҷустуҷӯ кунед.
17. исроилиён: фоҳишаи сернашаванда.
|а| Шумо танфурӯшии худро бо замини тиҷоратии калдонӣ афзун мекунед, аммо аз он сер намешавед.
Ҳизқиёл 16:28
Мизоҷони ду хоҳарон – Аҳола ва Аҳоолиба
|б| «Ва ӯ ҳамчунон ба шаҳвати канизе, ки аз они касонест, ки узвҳои ҷисми онҳо |узвҳои таносул| ҳамчун узвҳои |ҷаноати хари |хар| ва узвҳои таносулашон чун узвҳои таносули асп аст. " Ҳизқиёл 23:1-49 |Тарҷумаи Ҷаҳони Нав|
|с| «Зеро ки рӯҳи беморӣ онҳоро |яҳудиён| гумроҳ кардааст ва онҳо аз ҷониби Худованди худ беморие шудаанд» (Ҳушея 4:12, 6:10 ва 9:1).
18. Ирмиё: Пеш аз таваллудаш пайғамбар офаридааст
|а| «Пеш аз он ки туро дар |шиками модарат ташаккул диҳам, ман туро медонистам ва пеш аз он ки ту наздик будӣ.
Туро аз батни худ тақдис кардам, ва ман туро таъин кардам, ки пайғамбари халқҳо бошӣ» Ирмиё 1:5
Ирмиёро Худо фиреб дод
|б| "Эй Парвардигори ман, ту маро фиреб додӣ, ва ман фирефта шудаам: Ту аз ман тавонотар ҳастӣ ва пирӯзӣ дорӣ: ҳар рӯз маро масхара мекунанд, ҳама маро масхара мекунанд." Ирмиё 20:7
19. Исо |алайҳиссалом|:
Аввалин мӯъҷиза дар Инҷил ва Қуъон:
Барои ба шароб табдил додани об дар тӯй дар Кано Юҳанно 2:9
Дар Қуръон аввалин мӯъҷизаи ӯ ин буд, ки модараш дар тифл аз иттиҳомоти бардурӯғи душманонаш дифоъ кунад.

Сураи Марям, 19:30-33
Куб бар зидди волидоне, ки:
|а| «Эй мунофиқон
"Матто 23:13
«Эй насли шарир ва зинокор» Матто 16:4
"Ту қабри сафед ҳастӣ" Матто 23:27
«Шумо насли морҳо ҳастед» Матто 23:33
|б| Вай модари худро "зан" номида, Юҳанно 2: "Зане, ки дар он ҷо 4, ҳамон тавре ки ӯ дар бораи фоҳишаҳо сӯҳбат мекунад, онҳо айбдоркунандаи шумо ҳастанд." Юҳанно 8:10
"Подшоҳ |Шоҳзода| сулҳ", фахр мекард, ки вай на барои овардани сулҳ дар рӯи замин, балки оташ ва тақсимот омадааст!
"Ман омадаам, ки заминро сӯзонам ва чӣ гуна мехостам."
Аллакай исбот карда шудааст.
"Оё шумо гумон мекунед, ки ман барои сулҳ дар ҷаҳон омадаам?
Не, на сулҳ, балки ҳалли масъала. Луқо 12:49 ва 51
| Исо | Не ба Худо! Исо на нагузошт, касе ҳатто ба ӯ занг «хуб», хеле кам ба ӯ занг худое, ҳатто бо «т» хурд.
1. "G"-и хурд: Дар шохиси "GOD" бо "g"-и хурд нигаред.
«Касе омада, ба Ӯ гуфт: «Эй Устоди нек!
"Ва Исо ба вай гуфт: "Чаро ту мегӯӣ, ки ман хуб ҳастам? Танҳо як Худои некӯст" Матто 19:16-17
Исо, қудрат аз они нест:
|а| «Ва Исо омада, ба онҳо сухан ронда, гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва бар замин ба ман дода шудааст». Матто 28:18
|б| Ман худам ҳеҷ кор карда наметавонам: чунон ки мешунавам, ҳукм мекунам. "Юҳанно 5:30"
|с| "
Ман бо ангушти Худо девҳоро берун мекунам" Луқо 11:20
|д| «Ва Исо чашмони худро |ба сӯи осмон боло карда, гуфт: «Эй Падар!
«Ва ман медонам, ки ШУМО ҲАМЕША МАРО мешунавӣ, аммо ба хотири онҳое ки дар паҳлӯям истодаанд, |дуои худро бо овози баланд | мегӯям, ки онҳо бовар мекунанд, ки Ту маро фиристодаӣ.
«Ва чун инро гуфт, бо овози баланд фарьёд зад: «Лаъзор, берун шав».
"Ва мурдагон зоҳир шуд" Юҳанно 11:41-43
Пас, кӣ Лаъзорро ба ҳаёт баргардонд? Ҷавоб "Худованд" аст, зеро Худо дуоҳои Исоро мешунавад, ба мисли "ҳамеша!"
Ҳоло ба шаҳодати Петрус гӯш диҳед
|е| «Эй банӣ-Исроил |Эй яҳудиён!| ба ин суханон гӯш диҳед; Исои Носирӣ, Марде, ки Худо писандида буд |дар назараш паёмбар| дар миёни шумо бо мӯъҷизаҳо ва мӯъҷизот ва мӯъҷизаҳое, ки Худо дар миёни шумо кардааст, чунон ки худатон медонед». Аъмол 2:22
Оё Луқоро Худо илҳом бахшида буд, ки Исо писари Юсуф аст?

"Ва худи Исо оғоз |"дар бораи" Рӯҳулқудс | дар сӣ-солагӣ, чунон ки интизор мерафт|
писари Юсуф шуд" Луқо 3:23
Калимаҳои "|чунон ки онҳо бояд|" дар қавс пайдо шудаанд, ки дар матни аслии
юнонии Луқо нест! Ин калимаҳо сайқал додашуда ҳисобида мешаванд, то аҳамияти
онҳо аз ҷониби тарҷумон дидаву дониста канорагирӣ карда шавад.
Дар забонҳои гуногуни минтақавӣ дар ҷаҳон, аз қабили арабӣ, африқоӣ, зулу ва
ғайра.
калимаҳои «чунон ки бояд бошанд» дар тарҷума нигоҳ дошта шудаанд, вале қавсҳо
партофта шудаанд.
Ҳамин тавр, бо хориҷ кардани қавс, калимаҳо изҳороти Луқо мешаванд ва агар Луқо
илҳом хӯрда бошад, онҳо ба суханони Худо табдил меёбанд.
Ин аст он қадар осон аст, ки калимаҳои инсониро ба суханони Худо дар масеҳият
табдил диҳед.
Исо низ манфиатдор
«Зане, ки бо як қуттии нафт хеле гаронбаҳо омад, ва он бар вай рехта | Салом Исо бар
ӯ бод | сар.
«Лекин шогирдонаш ӯро диданд, ба хашм омаданд,
Гуфта мешавад, ки ҳадаф аз ин ихтиёрдорӣ чист?”
"Зеро ки ин равғани тадҳинро шояд бо нархи гарон фурӯхта, ба камбағалон додаанд."
«Чун Исо инро фаҳмид, ба онҳо гуфт: «Чаро занро ба ташвиш меоред, зеро вай барои
ман кори хубе кардааст».
"Зеро ки мискинон ҳамеша бо шумо ҳастанд, аммо ман ҳамеша бо шумо нестам."
Матто 26:7-11
20. Исо «Худованд» аст? Бечора
|а| Ман худам ҳеҷ кор карда наметавонам. «Юҳанно 5:30
Ӯ ҳеҷ донише дар охири:
|б| «Аммо дар бораи он рӯз ва соат ҳеҷ кас намедонад, на фариштагони осмон, на
Писар, балки Падар» (Марқӯс 13:32).
Ӯ фаслҳоро намедонад:
|с| "Ва чун дид, ки дарахти анҷир бо баргҳои дур, ӯ омад, чун ӯ хурсанд пайдо чизе дар
он ҷо буд, ва ҳангоме ки Ӯ гирифта ёфт, ҷуз баргҳо чизе, зеро дар замони худ буданд,
нест, анҷир он ҷост». Марк 11:13
Исо ҳамчун «Худованд»-и ташна?
|д| "
|Исо| гуфт: «ташнаам» (Юҳанно 19:28).
Исо ҳамчун «Худо» гиря мекунад?
|е| «Исо ГИРЯ МЕКУНАД». Юҳанно 11:35
Дар хотир доред, ки ин кӯтоҳтарин ҷумла дар Библия аст! |Танҳо ду калима|.
Тасаввур кунед, ки «Худо» аз ҷониби иблис васваса мешавад
|ф| «Дар он ҷо |Исо | чиҳил рӯз монд, шайтон ба васваса афтод». Марк 1:13
21. Исои осоишта |нажодпараст|: танҳо барои яҳудиён биёед
|а| «Исо он дувоздаҳ нафарро фиристода, ба онҳо амр фармуда, гуфт: «Ба кӯчаҳои
ғайрияҳудиён наравед ва сомариён ба ҳеҷ шаҳре надароянд.

«Лекин шумо равед, гӯсфандони гумшудаи хонадони Исроилро |танҳо барои яҳудиён
| Матто 10:5–6
| Б | "Лекин вай | Исо | ҷавоб гуфт, ки ман буд, фиристод, балки барои гӯсфандони гумшудаи хонадони Исроил | танҳо яҳудиён |.
«Пас вай |зани канъонӣ| омада, ба вай саҷда кард ва гуфт: Худовандо, ба ман ёрӣ деҳ, то духтарамро шифо бахшам|.
«Лекин вай дар ҷавоби онҳо гуфт: он аст, дуруст нест, нон гирифтанро кӯдакон ва ДИҲАНД IT БА | ғайри яҳудӣ |. Сагон» Матто 15: 24-26
22. Исо | шавқоварро sundry / иттилооти хурд |
Kipfer
 a
Логог
|коршиноси калима|, иловашуда |аз забони англисӣ
"титбит"
ки маънои пайдоиш ва басомади истифодаи ҳарфҳои интихобшудаи алифборо дорад.
Калимаи "чандон / гуногун" [англисӣ маънои: гуногун, гуногун, гуногун, якчанд, фарққунанда] бо "гуногун" тафсир карда мешавад.
Омадани дуюми Исо ҳеҷ гоҳ намеояд.
«Агар шуморо дар як шаҳр таъқиб кунанд, ба шаҳри дигар гурезед, зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: Исо то Писари Одам бар шаҳрҳои Исроил намегузарад.
|ҳамчун истинод ба худ| меояд." Матто 10:23
1. Дар Индекс калимаи «парастиш»-ро ҷустуҷӯ кунед.
Шогирдони Исо гурехтанд ва гурехтанд ва ҳоло ду ҳазор сол аст, ки аз бозгашти Исо ҳеҷ нишонае нобуд шудаанд.
Исо бо масалҳо гуфт:
ҳамаи ин чизҳо дар масалҳо иҷро мешаванд.
Ки онҳо бо чашмҳои дид, ва НЕСТ дид; ва бо гӯшҳои худ мешунаванд, вале намефаҳманд, . На дар ҳар вақт онҳо бояд тавба, ва гуноҳҳои онҳо бояд омурзида мешавад »Марқус 4: 11-12
Нафрат ҳамчун асоси имони ӯ |Исо|:
«Агар касе назди Ман ояд, ва ба падари худ ва модари, ва зани адоват дошта бошад, ва фарзандони вай наметавонад шогирди Ман бошад." Луқо 14:26
Петрус ба Исо дар бораи худаш ҳамчун «роҳи ягона» мухолифат мекунад:
«Исо ба вай гуфт: «Ман роҳ ва ростӣ ва ҳаёт ҳастам.
Ҳеҷ кас назди падар намеояд, магар ба воситаи Ман» (Юҳанно 14:6).
Баръакс:
«Он гоҳ Петрус даҳони худро кушод
балки дар хар халке ки аз вай метарсад | Худованд| ва адолат мекунад, бо Ӯ пазируфта мешавад | . Худованд | «Аъмол 10: 34-35
23. Яҳудиён: Мардуми исёнгар
«Ту бар зидди Худо исён аз он рӯз, ки ман ба шумо мулоқот намуд.» Такрори Шариат 9:24
«Зеро ки ман медонам, ин саркашӣ ба гардан ва саркашӣ шумо: инак, то даме ки ман

имрӯз бо шумо зиндагӣ мекунед, шумо бар зидди Худованд исён; ва ҳатто бештар, то баъд аз марги ман? Такрори Шариат 31:27
ғуломӣ дуюми | ҷазо | Миср:
«Ва Худованд ба шумо |яҳудиёнро | Боз бо киштӣ ба Миср меравед, чунон ки ба шумо мегӯям, шумо онҳоро дигар нахоҳед дид; ва дар он ҷо шумо ба душманони худ ба ғуломон ва канизон фурӯхта хоҳед шуд, ва ЯГОН ОДАМЕ НЕСТ, ки шуморо бихаранд.» Такрори Шариат 28:68
"... ҳоло ӯ | Худо | ёд хоҳад кард онҳо | яҳудиён | шарорат, ва боздид аз онҳо гуноҳҳои | яҳудиён |:. | ки барои ғуломӣ дуюм | онҳо ба Миср баргашт » Ҳушаъ 8:13
Яҳудиёне, ки бояд иваз карда шаванд:
«Бинобар ин, Ман |Исо | ба шумо |яҳудиён| | мегӯям, ки Малакути Худо аз шумо гирифта, ба халқе дода мешавад, ки самари Малакутро меоварад». Матто 21:43
24.Кетура: зани сеюми Иброхим
«Он гоҳ Иброҳим боз ЗАН гирифт ва номи вай Кетура буд». Ҳастӣ 25:1
Keturah будан зани Иброҳим аст, ки дар баробари «Каломи Худо» contradicted - ман. д. 1 Вақоеънома 1:32, ки дар он Кетура ҳамчун канизи Иброҳим тасвир шудааст.
Дар зер ихтилофҳои иловагӣ дар Библия мавҷуданд, ба истиснои "зан" ва "хулоса" истилоҳҳои синонимӣ мебошанд.
25. Куштор: Ба дасти яҳудиён
| Як | «Бинобар ин, бикушед ҳар касе дар миёни фарзандон, бикушед ҳар як зан | зан | алоқаи ҷинсӣ | Ва онон, ки касе дурӯғ медонад | бо himher.
«Лекин барои худ ҳамаи духтарон ва ҳамаи бокираҳо зиндагӣ мекунанд." Ададҳо 31: 17-18
Ва яҳудиён 32 000 бокираро барои худ наҷот доданд, ояти 35; инчунин ба ояти 40 нигаред.
| Б | «Лекин аз шаҳрҳои ин одамон, ки Худованд Худои ту ба ту медиҳад ҳамчун мерос, ҷуз ту нест, | Эй яҳудӣ | аст, чизе, ки бидамад нест." Такрори Шариат 20:16
|с| "Ва | яҳудиён |. Ҳалок ҳамаи онҳое ки дар беруни шаҳр воқеъ буд, хар мард ва зан, ҷавон ва пир, нару мода ва гӯсфандон, ва, бо дами шамшер» Еҳушаъ 6:21 | Не, ҳатто ба хар раҳо! |
| Г | «Ӯ | Еҳушаъ | касеро зинда нагузоштанд." Еҳушаъ ибни Нун 10:28
26. Малкисодек: Ин коҳин аз Салим хислатҳое дорад, ки ҳатто аз Исои Масеҳ |салом бар ӯ бод!
«Бе падар, бе модар, бе насл, ибтидои рӯз ва охири ҳаёт нест» Ибриён 7:3
|Ин сифат танҳо барои Худо мувофиқ аст?|
27. Масеҳ: Тарҷумаи "Масеҳ"
Масеҳ як исм хеле маъмул дар ибронист.
Тарҷума ба юнонӣ он "Христос" мешавад, ки маънои онро дорад
Англисӣ маънои тадҳиншударо дорад.
Ҳама ҷо калимаи "тадҳиншуда" пайдо мешавад ки дар тарҷумаи Муқаддасро ба забони англисӣ | ягон тафсири | он дар ибронӣ аслӣ ҳамеша калимаи «Масеҳ» аст! Дар ин ҷо чанд намуна муайян мебошанд:
|а| Ман Худои Байт-Ил ҳастам, ки дар он ҷо шумо |масеҳ| тадҳин шудаед Сутун.

"| Асосњои Масеҳ |! Ҳастӣ 31:13
|б| «Ва Мусо |Масеҳро | Равғани тадҳинкунандаро гирифт ва |Масеҳро | хаймаро тадҳин кард
" |Рафтаи Масеҳ! ва хаймаи Масеҳ!| Ибодат 8:10
|с| "
ӯ |Худо| хоҳад қувват ба подшоҳи худ дод, ва бархоста, сарҳои худро ба шохи тадҳиншудагон | Масеҳ |
" | Масеҳи Шоҳ!| 1 Подшоҳон 2:10
|д| «Шумо каррубиме тадҳиншудагон | Масеҳ |
" |Масеҳи Карруб!| Ҳизқиёл 28:14
|е| «Худованд ба Куруши тадҳиншудаи Худ чунин мегӯяд: Масеҳ|.
” |Кореш| Ишаъё 45:1 |Худо ҳатто подшоҳи бутпарастро Масеҳи Худ номид!|
28. Мухаммад |саллаллоху алайхи ва саллам|: Оё паёмбари хакикии Худо аз руи Инчил
|а| "
Ҳар рӯҳ |ба маънои ҳар паёмбар| ки эътироф мекунад, ки Исои Масеҳ ба ҳасби ҷисм омадааст, аз ҷониби Худост» (1 Юҳанно 4:2).
Муқоиса кунед ин ба Ал-Қуръон 3:45 ва бисёр маълумотномаҳо Қуръон дигаре Исо дар он ҷо аст, ки ба чунон ки Масеҳ номида мешавад.
Муҳаммад, ки номи ӯ дар Инҷил зикр шудааст:
|б| «Ширинтарин дахонаш: бале, у |Мухаммад-им|
зебо, ин маҳбуби Ман аст, ва ин аст дӯсти ман, эй духтарони Ерусалим." Суруди Сулаймон 5:16
Аз матни аслии ибрӣ вожаи “МУҲАММАДИМ”, ки ҳамчун “комилан зебо” тарҷума шудааст, воқеан калимаи МУҲАММАД бо иловаи “им” аст. "IM" шакли ҷамъи эҳтиром дар ибронист. Муҳаммад мисли Исо «тасаллаҳкунанда» буд: салом ба ҳардуяшон
|с| «Ва ман ба падар дуо хоҳам кард, ва ӯ ба ту Таслимдиҳандаи дигаре ато хоҳад кард, то то абад бо ту бимонад». Юҳанно 14:16.
Исо |салом ба ӯ| аввалин Тасаллоњ аст, ва дигарон бояд ба ў монанд бошанд, ба мисли Исо, инсон, на Рўњ.
29. ONANISM:
«Пеш аз эякуляция аз мањбал гирифтан.
" |Луғати нави Коллинз|.
мӯҳлати тиббӣ - «interruptus coitus».
«Ва Яҳудо ба бародари Эр фавтида Онон гуфт.
Рафта хоб кунед | алокаи чинси | бо беваи бародарат
«Аммо Онон медонист, ки кӯдакон аз ӯ нестанд |яъне номи ӯро намебаранд|, бинобар ин вақте ки бо бародараш алоқаи ҷинсӣ мекард.
Бевазани | Томор |, ӯ бояд аз нутфа | нусхаҳои калонсол ба он даъват «насл» | љањонро дар ин сарзамин, ба тавре ки он ҷо хоҳад буд ва фарзанде надошта | нест, номҳои | барои бародари худ »Ҳастӣ 38:. 8-9
30. Павлус: Бо макри худ иқрор шуд, ки бо фиребу найранг:
"Аммо ҳамин тавр бошад, ман ба шумо бор накардаам, аммо ман, ки маккор будам, шуморо бо макр дастгир кардам" (2 Қӯринтиён 12:16).

31. Бисёрзанӣ: Сулаймони ҳаким ҳазор зан ва суррия дошт:
|а| «Ва ӯ |Сулаймон| ҳафтсад зан ва сесад суррия дошт; ва занонаш дили ӯро |ба худоёни дигар|| 1 Подшоҳон 11:3
| Б | дӯсти Худо Иброҳим беш аз як зан дошт; чунин кард Исроил | Яъқуб | ва подшоҳ Довуд.
Дар «Китоби Худо», ки дар Навиштаҳои Муқаддас ба муқобили издивоҷи бисёрзанӣ ягон сарзаниш нест.
32. Пешгӯӣ: Таҳдиди холӣ
|а| «Лекин дарахти шинохти неку бадӣ аз он нахӯред, эй Одам, зеро: дар рӯзе, ки аз он бихӯред, ҳатман хоҳед мурд». Ҳастӣ 2:17
1. Макр ба маънии макр, амали тез, хиёнат, макру маккор.
Баръакс:
| Б | Ва дар тамоми айёми Одам нӯҳ чорсаду сӣ соли он буданд, ва ӯ мурд »Ҳастӣ 5:. 5
Фавқулода! Дар забони Худо «Нисфирӯзӣ» маънои «Он рӯз»-ро надорад, балки чанд аср пас аст.
Мувофиқи Китоби Муқаддас, иблис дар бораи оқибатҳои хӯрдани «меваи манъшуда» ростқавлтар аст, ӯ Ҳавворо итминон дод.
| В | "Ва мор | дев | ба он зан гуфт: шумо наметавонед мурд »Ҳастӣ 3:. 4
33. Паёмбар |вале бараҳна|: Агар ин тавр бошад, коҳинон, Худо калисоро баракат диҳад.
|а| «Ва | Нӯҳ | шароб менӯшад, ва ба даст овардани маст; ва Ӯ фидо бараҳна дар хаймаи худ ». Ҳастӣ 9:21
| Б | «Ва | Шоул | гирифта, ҷомаҳои худро низ, ва пеш аз Самуил ҳамин тавр пешгӯӣ ва бараҳна ҳастӣ ҳар рӯз ва ҳар шаб фидо, Бинобар ин, онҳо мегӯянд, аст, Шоул ҳамчунин дар миёни анбиё?» 1 Подшоҳон 19:24
| В | «Чӣ гуна бузурги шоҳи Исроил аст | Довуд | имрӯз, ки имрӯз чунин нест, сарпӯши | бараҳна шудан | Дар чашми ғуломони худ, чунон ки яке аз онҳое, ки шарм накарда худро ошкор!» 2 Подшоҳон 6:20
| Г | "Ва Худованд гуфт: чун хизматгори ман Ишаъё бараҳна ва пойлуч барои се сол роҳ дод"
хурду калон, бараҳна ва пойлуч, ҳатто бо хари урён, Мисрро нангин мекунанд» (Ишаъё 20:3-4).
34. Таҷовуз: Бародар бо хоҳараш таҷовуз мекунад ва издивоҷи хешутаборӣ мекунад
|а| «Баъд аз ҳама вай |Амнӯн, яке аз писарони Довуд| ба овози Тамар|хоҳари худ| гӯш надод: аммо, аз ӯ пурзӯртар буд, ӯро маҷбур кард |таҷовуз кард ва ЛАЙ |бо ӯ алоқаи ҷинсӣ кард». 2 Подшоҳон 13:14
Писар никоҳи хешутаборӣ карда, модарашро ба таври оммавӣ таҷовуз мекунад!
|б| "Пас, онҳо хаймаи Абшолӯмро | яке аз писарони Довуд| дар болои хона барпо карданд; ва Абшолӯм DI | бо суррияи падараш ҳамхоба шуд | ҳамон тавре ки «зан», бубинед, ки Кетурaро дар индекс | пеши тамоми Исроил." 2 Подшоҳон 16:22
35. Рӯзи шанбе: Рӯзи шанбе ҳамчун таҳқири Худо дар Библия
зеро ки дар шаш рӯз Худо осмонҳо ва заминро офарид, ва дар рӯзи ҳафтум истироҳат кард ва тару тоза буд." Хуруҷ 31:17

Аз тарафи дигар, Қуръон мефармояд:
«Тахти у бар осмон тул мекашад
Ва заминро, ки аз нигаҳбонияш хаста нест
Ва онҳоро нигаҳ дор, ки Ӯ баландмартаба аст.
Таоло [аз ҷалол]." Қуръон 2:255
36. Соро: Навиштаҳо ҳатто Худоро аз тӯҳмати шаҳвонӣ, ки ба ӯ нисбат дода мешаванд, раҳм намедиҳад:
Дар мавриди ҳомила шудани Исои Масеҳ |алайҳиссалом|, Худои Мутаол барои Марям бо дахолати Рӯҳулқудс ҳомила шудани Исоро муқаррар кард, ки дар Инҷил шаҳодат медиҳад:
|а| «Рӯҳулқудс назди шумо хоҳад омад |савол ин аст, ки чӣ тавр?| ва қудрати Ҳаққи Таоло туро шифо хоҳад дод |боз чӣ тавр?|.Луқо 1:35
Дар ҳоле ки дар мавриди Исҳоқ, бордоршавӣ/бордоршавӣ дар батни Соро бо дахолати бевоситаи худи Худо ба амал омад, ки дар Навиштаҳои Ӯ навишта шудааст:
|б| «Ва Худованд, чунон ки ваъда дода буд, Сороро дид ва он чи гуфта буд, ба ҷо овард. Ва Соро ҳомиладор буд" Ҳастӣ 21:1-2
37. Ғуломӣ: аз ҷониби Худо
"Ва шумо, онҳоро |ғуломон | ҳамчун мерос барои фарзандони худ баъд аз худ бигиред, то вориси онҳо |ғуломон| барои соҳиб шудан; онҳо | ғуломони шумо | то абад хоҳанд буд" Ибодат 25:46
38. СОДОМИ: Сабабҳои Китоби Муқаддас, ки чаро одамон лесбиян ва ҳомосексуалист мешаванд.
Румиён 1:25 KJV: Он ки ҳақиқати Худоро ба дурӯғ табдил дод ва ба махлуқот бештар аз Офаридгор, ки то абад муборак аст, саҷда кард ва хидмат кард.
омин.
|ба монанди одамон ва маймунхо| бештар аз Офаридгор «Азбаски ин корро мекунанд |мардум ва маймунро мепарастанд|, Худованд онхоро ба нафси нанговар додааст.
Занҳо ҳатто истифодаи табиии ҷинси худро бо амалҳои ғайритабиӣ |ба монанди лесбиянизм ва ҳайвонпарастӣ|.
"Дар ҳамон роҳ
мардон оташи оташи ба якдигар |ҳамчун ҷинсбозӣ ва ҳомосексуализм|
Румиён 1:25-27 |Инҷили хушхабар|.
39. ФАРЗАНДОНИ ХУДО: Китоби Муқаддас даҳҳо фарзандони Худоро баррасӣ мекунад.
|а| «Писари Инос кист, ки писари Шет буд, ки писари Одам буд, ки писари Худо буд». Луқо 3:38
|б| «Инҳо фарзандони Худо ҳастанд.
духтарони одамонро бубин, ки онҳо зебоанд; ва аз ҳар чизе ки интихоб мекунанд, зан мегиранд».
вақте ки фарзандони Худо.
назди духтарони одам омаданд, ва онҳо ба онҳо фарзандоне зоид, ки мисли мардони тавоно ва одамони машҳури қадим буданд» (Ҳастӣ 6:2 ва 4).
|с| "

Ҳамин тавр, мегӯяд Худованд, Исроил писари Ман аст, нахустзода.” Хуруҷ 4:22
|д| «Ва Эфроим писари нахустини ман аст». Ирмиё 31:9
|е| "
Ту |Эй Довуд| писари ман; имруз I |Худо|
Ба шумо бовар кунед. "Забур 2:7
1. Тонна: Як тонна вазни 2000 фунт аст, ки тақрибан ҳазор килограмм аст
2. «Нахустзода:» Чӣ гуна метавонад ду «нахустзода» бошад?
3. «Бовар кунед» Чӣ гуна Худо Довудро дар чилсолагӣ таваллуд кард? "Имрӯз"?
|ф| «Зеро ҳамаи онҳое ки бо Рӯҳи Худо роҳнамоӣ мекунанд, фарзандони Худо ҳастанд». Румиён 8:14
40. Гӯшти хук |хук/хук/равгани чарбу | ва маҳсулоти коркарди гӯшти хук, аз қабили равғани хук манъ аст
|а| « Гӯшти хуки онҳоро нахӯред ва ба ҷасади онҳо даст нарасонед; онҳо барои шумо наҷисанд». Ибодат 11:8
Исо |салом ба ӯ| барои шифо додани як кас 2000 хукро нест кард
|б| «Ва дарҳол Исо ба онҳо иҷозат дод.
Ва арвоҳи нопок |девҳо| берун рафта, ба хукҳо даромад; ва дар дохили он нафасгир шуд» (Марқӯс 5:13).
41. Калтак: Ба зери "Исроил" дар индекс нигаред.
42. Занон: Кушодани даҳон дар калисо мамнӯъ аст - "зеро барои занон дар калисо сухан гуфтан мушкил аст". 1 Қӯринтиён 14:34-35
43. Ибодат: Калимаи «парастиш» дар Марқӯс 5:6 ва бисёр ҷойҳои дигар маънои эҳтиром кардан, парастиш кардан ба эҳтиром, эҳтиром карданро дорад.
Худи ҳамон оятро бо Луқо 8:28 муқоиса кунед, ки дар он калимаи "парастиш" ба таври алтернативӣ ҳамчун "ба Ӯ афтодан" сабт шудааст.
Боби 5 Мустаҳкам кардани муҳаббат ба Китоби Муқаддас
Ниҳоят, мо бояд ягонагии ягонаи Офаридгори Худоро ҳамчун Исо қабул кунем.
«Аз ҳама муҳимаш, — ҷавоб дод Исо, — ин аст: "Гӯш кун, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст.
Марк 12:29, Подшоҳ Ҷеймс Версияи |KJV 1900|.
29
Мо 12 аслро мепазирем ва китобҳои Аллоҳ ва тамоми паёмбарони Худоро, аз ҷумла чаҳор Китоби Муқаддас ва Қуръонро мепазирем ва албатта паёмбар Муҳаммадро ба ҷуз аз паёмбарони Иброҳим, Мусо ва Исо мепазирем.
Имоне, ки бар пояи ишқ ва бе кинаву кина пок аст, чӣ гуна зебост, бо тамоми рӯҳонӣ ва башарият созгор хоҳад буд.
Ҳоло оилаи ман муттаҳид аст.
Ислом ва масеҳият як эътиқодро муттаҳид мекунад: Вақте ки шумо ба Худои ягона, офаринандаи олам Исо, Марям ва дигар паёмбарони Инҷилу Қуръон имон оваред, дар ҳақиқат ислом ва насрониятро дар қалби худ муттаҳид хоҳед кард.
Хуш омадед ба ишқи Исо ва Муҳаммад, Мусо ва Иброҳим.
Ҳеҷ худое ҷуз Аллоҳ нест ва Иброҳим, Муҳаммад, Исо ва Мӯсо паёмбарони Худоянд
Исо набояд барои падари инсоният (Одам) ҳамчун Библия пас аз ҳукм кушта шавад:

Ҳар кас барои гуноҳи худ мемирад.
Такрори Шариат 24:16
https://biblehub.com/parallel/deuteronomy/24-16.htm
Писар набояд барои падар кушта шавад
КУЧАИ CLA LIT CAT ARA
Тарҷумаи муосир
Версияи нави байналмилалӣ
Падару модар набояд барои фарзандони худ кушта шаванд, ё фарзандон барои волидонашон кушта шаванд; ҳар яке барои гуноҳҳои худ мурд.
Тарҷумаи ҳаёти нав
«Падару модар набояд барои гуноҳҳои фарзандонашон ва фарзандон барои гуноҳҳои волидонашон кушта шаванд.
Онҳое, ки сазовори марг буданд, бояд барои ҷиноятҳои худ кушта шаванд.
Версияи стандартии англисӣ
«Падарон набояд барои фарзандонашон кушта шаванд ва фарзандон барои падарони худ кушта шаванд.
Ҳар кас бояд барои гуноҳҳои худ кушта шавад.
Берен
Омӯзиши Библия
Падарон барои фарзандони худ ва фарзандон барои падарони худ кушта намешаванд; ҳар кас бояд барои гуноҳи худ бимирад.
Библияи нави стандартии амрикоӣ
«Падар набояд барои писар кушта шавад, ва писар набояд барои падар кушта шавад; ҳар кас барои гуноҳи худ кушта шавад.
NASB 1995
«Падар барои писараш кушта намешавад ва писар барои падараш набояд кушта шавад; ҳар кас барои гуноҳи худ кушта шавад.
NASB 1977
«Падар набояд барои писар кушта шавад, ва писар набояд барои падар кушта шавад; ҳар кас барои гуноҳи худ кушта шавад.
Библияи пурқувват
«Падарон набояд барои [гуноҳҳои] фарзандони худ кушта шаванд, ва фарзандон барои падарони худ кушта намешаванд; [танҳо] барои гуноҳи худ бояд кушта шавад.
Библияи стандартии масеҳӣ
«Падарон набояд барои фарзандонашон кушта шаванд, ва фарзандон барои падарони худ кушта шаванд; ҳар кас барои гуноҳи худ кушта хоҳад шуд.
Холман Кристиан Библияи Стандарт
Падарон набояд барои фарзандонашон ва фарзандон барои падаронашон кушта шаванд; ҳар кас барои гуноҳи худ кушта хоҳад шуд.
Версияи муосири англисӣ
Падару модарро барои чинояти содиркардаи фарзандонашон ва фарзандонро барои чинояти падару модарашон ба катл нарасонанд.
Барои ҷинояти каси дигар касеро ба марг маҳкум накунед.

Тарҷумаи Хабарҳои Хуш
«Падару модар набояд барои ҷинояти содиркардаи фарзандон ва фарзандон барои ҷинояти содиркардаи падару модар ба қатл расонида шаванд; одамон бояд танҳо барои ҷиноятҳои худ содиркардаашон ба қатл кашида шаванд.
Тарҷумаи
КАЛОМИ ХУДО®
Падару модарро барои ҷинояти фарзандонашон ва фарзандонро барои ҷинояти падару модарашон ба қатл нарасонанд.
Ҳар кас бояд барои ҷиноятҳои худ ба қатл маҳкум шавад.
Версияи стандартии байналмилалӣ
«Падаре барои гуноҳҳои фарзандони худ накушад; фарзандон набояд барои гуноҳҳои падаронашон мурданд.
Ҳар кас бояд барои гуноҳҳои худ кушта шавад.
NET
Библия
Падарон набояд барои коре, ки фарзандонашон карда буданд, ё фарзандон барои коре, ки падаронашон карда буданд, кушта шаванд; ҳар кас барои гуноҳи худ кушта шавад.
Тарҷумаи классикӣ
Подшоҳ Ҷеймс Библия
Падар барои фарзандон кушта нахоҳад шуд; фарзандон барои падар кушта намешаванд: ҳар кас бояд барои гуноҳи худ кушта шавад.
Версияи нави King James
«Падарон набояд барои фарзандонашон кушта шаванд; ва фарзандон набояд барои падарони худ кушта шаванд; барои гуноҳи худ бояд кушта шавад.
Подшоҳ Ҷеймс Библия 2000
Падар барои фарзандон кушта нахоҳад шуд; фарзандон барои падар кушта намешаванд: ҳар кас бояд барои гуноҳи худ кушта шавад.
Инҷили нави дили англисӣ
Падар барои фарзандон кушта нахоҳад шуд; фарзандон барои падар кушта намешаванд: ҳар кас бояд барои гуноҳи худ кушта шавад.
Инҷили ҷаҳонии англисӣ
Падар барои фарзандон кушта нахоҳад шуд; фарзандон барои падар кушта намешаванд: ҳар кас бояд барои гуноҳи худ кушта шавад.
Версияи Кинг Ҷеймс Амрико
Падар барои фарзандон кушта нахоҳад шуд; фарзандон барои падар кушта намешаванд: ҳар кас бояд барои гуноҳи худ кушта шавад.
Версияи стандартии амрикоӣ
Падар барои фарзандон кушта нахоҳад шуд; фарзандон барои падар кушта намешаванд: ҳар кас бояд барои гуноҳи худ кушта шавад.
Версияи мӯътамад
Падарон набояд барои фарзандон кушта шаванд; фарзандон барои падарон кушта намешаванд.

Ҳар кас бояд барои гуноҳҳои худ кушта шавад.
Тарҷумаи Библия дарби
Падар барои писар набояд кушта шавад; ва писар барои падар кушта намешавад: ҳар кас барои гуноҳи худ кушта мешавад.
Версияи таҳриршудаи англисӣ
Падар барои фарзандон кушта нахоҳад шуд; фарзандон барои падар кушта намешаванд: ҳар кас бояд барои гуноҳи худ кушта шавад.
Тарҷумаи Китоби Муқаддас Webster
Падар барои фарзандон кушта нахоҳад шуд; фарзандон барои падар кушта намешаванд: ҳар кас бояд барои гуноҳи худ кушта шавад.
Барвақти муосир
1587 Библияи Женева
Падарон набояд барои фарзандони худ кушта шаванд, на фарзандон барои падарони худ, балки ҳар кас бояд барои гуноҳи худ кушта шавад.
Инҷили Бишоп 1568
Падарон барои фарзандон кушта намешаванд, на фарзандон барои падарон, балки ҳар кас барои гуноҳи худ кушта хоҳад шуд.
Ковердейл
Инҷили 1535
Падарон на метавонанд барои фарзандон ранг кунанд, на фарзандон барои падар, балки ҳар кас бояд барои гуноҳи худ ранг кунад
Библияи Тиндал 1526
Падарон на метавонанд барои писар ё писар барои падар ранг кунанд, аммо ҳар кас бояд барои гуноҳи худ ранг кунад
Тарҷумаи адабӣ
Версияи стандартии литералӣ
Падарон барои писарон кушта нашуданд ва писарон барои падарон кушта нашуданд - ҳар яки онҳо барои гуноҳи худ кушта шуданд.
Тарҷумаи адабии ҷавон
«Падарон барои писарон кушта намешаванд, ва писарон барои падарон кушта намешаванд - ҳар яке барои гуноҳи худ, онҳо кушта мешаванд.
Тарҷумаи адабии Смит
Падарон барои писарон намемиранд ва писарон барои падарон намемиранд: одам дар гуноҳҳои худ мемирад.
Тарҷумаи католикӣ
Дуай-Реймс Алкитаб Библия
Падарон барои фарзандон ва фарзандон барои падарон кушта намешаванд, балки ҳар кас бояд барои гуноҳҳои худ бимирад.
Версияи домени ҷамъиятии католикӣ
Падарон набояд ба номи писарон кушта шаванд, на писарон ба номи падар, балки ҳар кас бояд барои гуноҳҳои худ бимирад.
Тарҷума аз арамӣ
Тарҷумаи Библия Пешитта

Падару модар барои фарзандони худ намемиранд ва фарзандон барои падару модар намемиранд, балки одам барои гунохаш мемирад.
Библияи Ламса
Падарон набояд барои фарзандони худ кушта шаванд, ва фарзандон барои падарони худ кушта намешаванд; лекин ҳар кас бояд барои гуноҳи худ кушта шавад.
Тарҷумаи ОТ
JPS
Танах 1917
Падарон барои фарзандон кушта намешаванд, фарзандон барои падарон кушта намешаванд; ҳар кас барои гуноҳи худ кушта шавад.
Тарҷумаи Септуагинта Брентон
Падарон набояд барои фарзандон кушта шаванд, ва писарон барои падарон набояд кушта шаванд; ҳар кас барои гуноҳи худ кушта шавад.
Қувваи параллелӣ
Берен
Омӯзиши Библия
Падарон барои фарзандони худ ва фарзандон барои падарони худ кушта намешаванд; ҳар кас бояд барои гуноҳи худ бимирад.
Тарҷумаи адабии ҷавон
«Падарон барои писарон кушта намешаванд, ва писарон барои падарон кушта намешаванд — ҳар яке барои гуноҳи худ, кушта мешаванд.
Холман Кристиан Библияи Стандарт
«Падарон набояд барои фарзандонашон ва фарзандон барои падарони худ кушта шаванд; ҳар кас барои гуноҳи худ кушта хоҳад шуд.
Библияи нави стандартии амрикоӣ
«Падарон барои писарони худ кушта намешаванд, ва писарон барои падарони худ кушта намешаванд; ҳар кас барои гуноҳи худ кушта шавад.
Подшоҳ Ҷеймс Библия
Падар барои фарзандон кушта нахоҳад шуд; фарзандон барои падар кушта намешаванд: ҳар кас бояд барои гуноҳи худ кушта шавад.
Ҳизқиёл 18:20
https://biblehub.com/kjv/ezekiel/18-20.htm
Подшоҳ Ҷеймс Библия
Рӯҳи гунаҳкор хоҳад мурд.
Писар гуноҳи падарро намебардорад, падар гуноҳи писарро намебардорад: адолати одил бо ӯ хоҳад буд, ва бадии шарирон ба ӯ хоҳад расид.
Версияи нави King James
Рӯҳи гунаҳкор хоҳад мурд.
Писар гуноҳи падарро намебардорад ва падар гуноҳи писарашро намебардорад. Адолати одил бар души худ хоҳад буд, ва шарири шарирон бар ӯ хоҳад буд.
Версияи стандартии амрикоӣ
Нафс, ки гуноҳ кунад, мемирад: Писар гуноҳи падарро ба дӯш намегирад, падар гуноҳи писарро намебардорад; адолати одил бар ӯ хоҳад буд, ва гуноҳи шарирон бар

ӯ хоҳад буд.
Берен
Омӯзиши Библия
Он рӯҳи гунаҳкор хоҳад мурд.
Писар гуноҳи падарро намебардорад ва падар гуноҳи писарашро намебардорад.
Адолати одил бар вай меафтад ва бади шарирон бар вай меафтад.
Дуай-Реймс Алкитаб Библия
Рӯҳе ки гуноҳ мекунад, ҳамон хоҳад мурд: писар гуноҳи падарро ба дӯш нахохад гирифт, ва падар гуноҳи писарро ба дӯш нахохад гирифт: адолати одил ба сари ӯ хоҳад расид, ва гуноҳи шарирон. бар он андохт.
Версияи таҳриршудаи англисӣ
Нафс, ки гуноҳ кунад, мемирад: Писар гуноҳи падарро ба дӯш намегирад, падар гуноҳи писарро намебардорад; адолати одил бар ӯ хоҳад буд, ва гуноҳи шарирон бар ӯ хоҳад буд.
Инҷили ҷаҳонии англисӣ
Ҷони гунаҳкор мемирад: писар гуноҳи падарро намебардорад, падар гуноҳи писарро намебардорад; адолати одил бо ӯ хоҳад буд, ва гуноҳи шарирон бар ӯ хоҳад буд.
Тарҷумаи адабии ҷавон
Рӯҳе, ки гуноҳ мекунад, мемирад.
Писар гуноҳи падарро намебардорад ва падар гуноҳи писарро намебардорад,
Адолати одил бар ӯ аст, ва гуноҳи золимон бар ӯ аст.
Ҳизқиёл 18:20 Тарҷумаи иловагӣ
Пайванд
Ҳизқиёл 18:20 NIV
Ҳизқиёл 18:20 NLT
Ҳизқиёл 18:20 ESV
Ҳизқиёл 18:20 UZB
Ҳизқиёл 18:20 NKJV
Ҳизқиёл 18:20 KJV
Мо 12 аслро мепазирем ва китобҳои Аллоҳ ва тамоми паёмбарони Худоро, аз ҷумла чаҳор Китоби Муқаддас ва Қуръонро мепазирем ва албатта паёмбар Муҳаммадро ба ҷуз аз паёмбарони Иброҳим, Мусо ва Исо мепазирем.
Имоне, ки бар пояи ишқ ва бе кинаву кина пок аст, чӣ гуна зебост, бо тамоми рӯҳонӣ ва башарият созгор хоҳад буд.
Ҳоло оилаи ман муттаҳид аст.
Ислом ва масеҳият як эътиқодро муттаҳид мекунад: Вақте ки шумо ба Худои ягона, офаринандаи олам Исо, Марям ва дигар паёмбарони Инҷилу Қуръон имон оваред, дар ҳақиқат ислом ва насрониятро дар қалби худ муттаҳид хоҳед кард.
Хуш омадед ба ишқи Исо ва Муҳаммад, Мусо ва Иброҳим.
Ҳеҷ худое ҷуз Аллоҳ нест ва Иброҳим, Муҳаммад, Исо ва Мӯсо паёмбарони Худоянд
Бо онҳо дар биҳишт хоҳед дид
Анна, Дидат ва Зокир